

"J'ai cru, c'est pourquoi j'ai parlé."

DACIA

organe du mouvement patriotique roumain

**PRO
PATRIA
SEMPER**

Fondator: STELIAN BISOCIANU

Apare sub îngrijirea unei echipe

"... Să vă umpleți inimile de foc și de hotărâre în lupta grea și dreaptă, în care vă înlestați și din care avem cu toții povara de a lesa: birători sau morți. La voi mă gândesc când scriu. La voi aeri care veți trebui să muriți, primind cu seninătate strămosilor. Thraci, botezul morții; și la voi, aeri ce veți trebui să pășiți peste morți și mormintele lor, ducând în mâinile voastre steagurile triumfătoare ale românilor."

Arhanghelul Mihail

de ZAMFIR TULNICERU

"MI-HA-EL?", "MI-HA-EL?":

"Cine e ca Dumnezeu?", "Cine e ca Dumnezeu?".
Iată strigătul și numele Arhanghelului Mihail.
Iată semnalul războiului dintre Ingeri și stindardul biruinței asupra lui Lucifer.

Ce destin gigantic a involburat în clipa aceea vâsduhul?

Cine era Lucifer și cine Arhanghelul Mihail?

La începutul vremurilor Dumnezeu pusese ca dintăi piatră la temelii lumilor Sale: ingeri.

Prin ei trebuia să-și transmită vreaile asupra întregului univers. Și le-a dat viața cea mai înaltă le-a dat funta care să se manifeste nestânjenită de nicio granită materială. Acțiunea lor să fie acolo unde este cugetul lor și cugetul lor să fie oglinda chipului Său.

Astfel firea își găsea sprijin și împlinire în această lume novăzută căreia Dumnezeu îi încredințase tainele Sale prin libertatea și destinul ce i-a dat.

Armonia și splendoarea ingerilor mărturiseau gloria sfântă și atotputernicia.

Iată împărțiti în Coruri, unele subordonate altora și înglobate în Ierarhiile care și ele subordonate uneleltoare constituiau marea legiune cerească.

Ierarhia ridicată cea mai sus în sufletul lui Dumnezeu fu Ierarhia dragostei, a stinței și a dreptății, caprinzând Corurile Serafimilor, Heruvimilor și Tronarilor.

Sub aceasta se afla Ierarhia echității, a forței și a imperiului, împărțită în cele trei Coruri: al Virtuților, Puteilor și Domniilor. Ea fiind deasupra Ierarhiei autorității, a zelului și a bunăfăcții, unde se gaseau Principatele (Cornul îndrumător al națiilor) și trimesii lui Dumnezeu Arhanghelii și Ingerii.

Aceasta era lumea tainică de care la începutul vremurilor era înconjurat Dumnezeu.

Nicio umbră nu zăgăzuia lumina care dela un inger o primea alt inger și dela o Ierarhie o primea altă Ierarhie.

O stare de incantatie divină la care participau ca sunetele într'un acord, fiecare după darul cu care erau inzestrate, după murgurul de duh ce trebuia să înflorească în ei.

Peste toți domnea ingerul căruia i se încredințase totul. Purta lumina și o împărțea la toate Ierarhiile, la toate Corurile și la toți Arhanghelii și Ingerii, dshăzând poartă fiecăruia către sine însuși.

Și se numea Lucifer.

El conducea ostile cerului către binele suprem pe drum de credință, nădejde și dragoste întru Dumnezeu, singura chează la libertății și triumfului său.

Pasii săi trebuiau să cucerească acest drum care i se deschidea în fața ca o probă, ca un mister. Întru această probă cerul a răsunat de cântecul ceasului zamislirii lui.

Dela acest mister începe destinul său etern. Și splendoarea ființei lui l-a orbit. Ca să nu mai poată vedea decât ceea ce este în el.

Dumnezeu l-a lăsat atunci cu ceea ce el a viut să aleagă. Cu orgoliul și cu revolta. Cu sine însuși.

În clipa aceea Lucifer a vrut să fie ca Dumnezeu. În clipa aceea Lucifer a căzut. A fost isgonit.

Astfel marturisese profetiile:
"Al fost fără prihană în căile Tale, din ziua când ai fost făcut până în ziua când s'a găsit nelegiuirea în tine."

Prin ceea ce ai făcut te-ai umplut de silnicie și ai păcătuit; deaceia te-am aruncat depe muntele lui Dumnezeu și te nimicise, heruvim ocrotitor, din mijlocul pietrelor scânteietoare. Ti s'a îngâmfa înima din prietna frumuseții tale, ti-ai stricat înțelepciunea, cu strălucirea ta.

Deaceia scot din mijlocul tău un foc care te mistue și te prefac în cenuse pe pământ înaintea tuturor celor ce te priveșc...

Deaceia te dau în mâinile Viteazului Neamurilor, care-ti va face după răutatea ta; caei te-am isgonit.

... Esti nimic și nu vei mai fi niciodată!" — (Ezechiel).

Aceasta fu Cuvântul lui Dumnezeu când își întoarse privirea dela cea mai luminoasă oglindă a chipului Său.

Și Lucifer porni în rău să clădească imperiul său de ură și întuneric.

În acel moment cerurile se cutremurară:

AYANT L'ÂME LOURDE, ETANT DISPERSÉS, MORCELES, NOUS NOUS SERRONS MAINTENANT A L'ABRI DE NOTRE UNIQUE CONSOLATION ET FERVEUR, FORCE ET RECONFORT, AUX PIEDS DE JESUS, AU SEUL DE L'ÉCLAT AVEUGLANT DU CIEL, AUPRES DE L'ICÔNE.

"Cine e ca Dumnezeu?", "Cine e ca Dumnezeu?".
Striga Arhanghelul Mihail, cel dintăi inger după Lucifer. El nu se oprise din mersul său, ci cu

M. S. Regelui Mihai I al României...

Măria Ta,

Criplele s'au deschis și strămosii glăsuesc către noi.

Dela minunile Arhanghelului Mihail, până la legendele lui Făt Frumos și dela veacul regilor nemuririi, până la cneji, domnitorii și crășorii plaiurilor carpatice, tulnicul năzuințelor românești străbate vremea.

Cutremurător este cântecul cazărbătorește ziua Măriei Tale.

Astăzi întreaga suflare românească s'opsește cu evlavie numele regelui ce stă pe tronul lui Decabal.

În freamătul acestui nume s'au strâns nădejile unui neam osândit.

Măria Ta,

Răspunderea pe care Dumnezeu Ti-a pus-o pe umeri este grea cât o istorie milenară de sbucium și suferință.

Tara robită de cnutul siberian, asteaptă astăzi strălucirea spadei desrobitoare.

Asteaptă strălucirea destinului celui care-și va împlini testamentul străbun.

glas de fulger despica umbra să redeschidă drumul dragostei către Dumnezeu, deacurmezisul căruia Lucifer ridicase zid de răsvrătire.

La strigătul acesta ingerii retrăiră lumina. Căci înoitise gândul revoltei printre Ierahțiile ingerilor.

Astfel sub stindardul adevărului Legiunea cereului fu reînviată. Ingerii cei buni porniră uragan de credință:

"MI-HA-EL?", "MI-HA-EL?". Corurile răsunară când Lucifer incremenit în fruntea gloatelor sale rebele se prăvăli avalansă contra luminii.

Iată însă că lancea sa se frânse sub tălșul spadei de foc.

Chipul său se făcu monstruos. Fruntea sa primi semnul vesnic al neputinței.

Cerul s'a despicat și în duhul alungat de sus în adâncul tenebrelor ca să fie regele răului.

"Pe sfărâmturile lui au venit și s'au asezat toate păsările cerului și toate fiarele câmpului și-au făcut culcusul între ramurile lui, ca să nu se mai îngâmfe niciunul din copacii de lângă ape cu înălțimea lor și să nu-si mai ridice vârful până la nouri, ca să nu se mai fălească stejarii udați de apă, cu înălțimea lor; căci toți sunt datți pradă morții în adâncimile pământului printre copii i oamenilor, împreună cu cei ce se pogorâră în mormânt." — (Ezechiel).

Și cerul s'a îmbracat în haină nouă. În lumina birutorului Arhanghel Mihail, Căpitanul Legiunii ingerilor credincios.

Chemat dintre Serafimi să fie primul după Sfânta Treime, el e imaginea cea mai credincioasă a lui Dumnezeu.

Prin mijlocirea lui se împlineste rostul tuturor lumilor.

Adevăr deplin, dragoste și putere deplină, el se ridică cel mai sus în duhul Creatorului și coboară cel mai adânc în legile creației. El este raza privirii lui Dumnezeu, care străbate până la toate creaturile și le conduce către tainele pe care el le trăiește necontenit.

Arhanghelul Mihail este paznicul și trimesul eternității. El este neîndurător în fata păcatului. Aripile lui stau deschise peste destin. Spada lui ve ghiază întreaga fire, Îmmul lui, simbol al armoniei se revarsă peste constelațiile cerului și peste narurile pământului pătrunzând în istorie ca să deschidă poarta veacului cel depe urmă.

El e mereu în luptă urmărind răul care unelteste în contra ordinii dumnezeiesc, ca să-l înfrângă acolo unde el si-a intronat putere fără sîntenie.

Și s'a arătat Arhanghelul Mihail omului. Pentru că în sufletul omului s'ra găsit Lucifer unghial întunecat al temelior sale. Din sufletul omului a puresc și ca un pânjen al tenebrelor să-si înfripze razele de otravă ale unui nou univers.

Universul ispitei, universul morții vesnice.

Pentru aceasta a hotărât Arhanghelul Mihail, căte un inger păzitor fiecărui suflet de om.

Pentru aceasta minunile sale s'au împlinit pe pământ.

Iată-l cum arată drumul isgonicii din răi.

Iată-l apoi în fata profetilor și conducând pe imparții din lumea veche.

Spiritul lui "conteste avec le diable et lui disperte le corps de Moise en lui disant: "Que le Seigneur te punisse". — (Saint Jude).

Inger al Bunel Vestiri, al Inverii și al Înălțării, el a păzit pe sfânta Fecioară și a mângâiat fruntea Mântuitorului.

Purtând Cuvântul lui Dumnezeu, el apare în insula Pathmos în fata sfântului Apostol Ioan care n-l mărturisese:

"Semăna cu Fiul Omului... Capul și părul lui erau albe ca lăna albă, ca zăpada; ochii lui erau ca para focului; picioarele lui erau ca arama aprinsă și arău într'un cuptor; și glasul lui era ca vâul-tul unor ape mari..."

Din gura lui iese o sabie ascuțită cu două tălșuri și fata lui era ca soarele când strălucește în toată puterea lui.

Când l-am văzut am căzut la picioarele lui ca mort. El si-a pus mâna dreaptă peste mine și a zis: "Nu te teme!"

DACIA

(Continuare în pag. 3)

La Roumanie sous la domination rouge

par DR. MARIN FILIPESCO

Le 23 Août 1944... Les troupes russes en arrivant en Roumanie donnaient l'impression d'une horde barbare, véritable vague inondant le pays de vols, de viols, de pillages, de meurtres et de destructions.

Pour se rendre compte de la travestie russe, nous nous contentons de donner quelques exemples d'événements arrivés à des personnes de nationalité étrangère et ainsi le lecteur pourra se rendre compte en même temps des violences subies par les populations autochtones. Madame Vera Basilescu, anglaise mariée à un Roumain, se trouvait dans sa maison de campagne au sud de Bucarest accompagnée de plusieurs réfugiés. A l'arrivée de troupes russes, annoncées par des feux d'artifice et des incendies à l'horizon, tout le monde s'est enfui.

Madame Basilescu souffrant d'une jambe fuil rattrapée et violée par les soviétiques en même temps qu'une fillette de 8 ans. Revenant à elle, Vera Basilescu s'est suicidée.

Le consul d'un grand pays allié a vu sa fille de 18 ans violée devant lui et n'a pu se sauver jusqu'à Bucarest qu'avec de grandes difficultés, sa famille n'ayant pour tout vêtement que des pyjamas et des robes de chambre.

Mrs. B. de nationalité anglaise professeur d'anglais, a été forcée d'assister au viol de sa propre fille âgée de 20 ans, par des soldats communistes.

Longtemps après la cessation de toute activité de guerre en Europe, les troupes soviétiques continuaient à se livrer à Bucarest à des vols en bande accompagnés d'assassinats et de viols. Très souvent les bandes étaient constituées de patrouilles de NKVD chargées sollicitant de maintenir l'ordre. Le ciel de ces cités était sillonné, pendant toute la nuit, par des coups de feu et des trajectoires des projectiles lumineux anti-aériens. Après le coucher du soleil les rafales des mitrailleuses ou des mitrailleurs et les cris constituaient le concert habituel des citadins dans leurs maisons.

Profondément de la désorganisation de l'appareil d'Etat des bandes de déserteurs russes, qui à un certain moment dépassaient 100 000 hommes ont envahi la campagne et les villes propageant la terreur.

En Roumanie le courant communiste montait jusqu'à 10 % parmi les travailleurs.

Les soldats russes en entrant en Roumanie ont été reçus avec peur dans les villes et les villages. Sur l'ordre de leurs syndicats, les travailleurs communistes les ont reçus avec des manifestations amicales.

La tenue des troupes rouges n'a pas différé. Elle a été la même envers tout le monde et les travailleurs qui les recevaient avec des fleurs et des rafraichissements ont vu leurs filles et leurs femmes en butte aux attaques de la soldatesque et leurs biens menacés.

Les résultats de cette façon d'agir n'ont pas tardé à se faire voir.

Le communisme est tombé sous 2 % et l'horreur du Russe est devenue générale.

Dans leur avance les troupes soviétiques étaient suivies de nombreux commandos politiques russes, accompagnés d'équipes d'agents politiques.

Ces derniers, avaient passé de longues années en Russie où ils avaient reçu une minutieuse préparation politique, allant du terrorisme aux plus perfides finesse qu'une mentalité asiatique puisse inventer.

Ils étaient des agents obscurs, strictement aux ordres de Moscou. Le seul lien qui les unissait à leurs "soit-disant pays" était la langue qu'ils parlaient souvent avec un accent russe prononcé. Ils avaient été déjà employés par le Komintern pour faire de la propagande subversive dans le monde entier. Ains ils faisaient partie des missions diplomatiques soviétiques, sous de faux noms et munis de faux passeports, tout en exécutant en réalité leur œuvre d'agents terroristes et provocateurs.

Ces gens sans morale, soumis à la discipline de fer de l'Internationale Communiste — qui n'a jamais cessé d'exister — se sont déversés sur la Roumanie pour prendre le pouvoir avec l'aide des troupes rouges et faire triompher les idées bolcheviques.

Les conventions d'armistice prévoyaient l'installation des missions militaires des trois grands puissances, formant des Commissions Alliées de Contrôle.

Des leur arrivée, les Missions Britanniques et Américaines ont été mal vues par les Russes. Ces derniers ont considéré comme les maîtres absolus de la Roumanie et traitaient les autres comme des intrus et des indésirables. La façon d'agir des Russes vis-à-vis des autres missions était dépourvue de tout esprit de courtoisie et même plus que cela.

Pour illustrer cet état des choses, nous donnerons quelques exemples.

— Des leurs arrivée les Russes ont établi un système de contrôle à l'entrée et à la sortie de la Roumanie.

Les Missions Britanniques et Américaines ne bénéficiaient d'aucune exception à cet égard. Ainsi: — Le Général Schuyler, Chef de la Mission Américaine à Bucarest, a dû attendre pendant deux semaines l'autorisation de sortir en avion de la Roumanie et aller à l'étranger où il était appelé par ordre. — Un colonel anglais de la Mission de Bucarest, étant allé à Londres pour chercher sa femme, n'a plus obtenu l'autorisation de rejoindre son poste en Roumanie.

Le Gouvernement de Coalition formé par le Roi, le 23 Août 1944, a été empêché de poursuivre son activité par le sabotage des communistes soutenus par la Centrale de Moscou.

Sous différentes formes et divers changements, plusieurs Cabinets se succèdent jusqu'au 3 Mars 1945. C'est le moment où Mr. André Jianuievitch Vichinski vient à Bucarest et impose brutalement le désarmement de l'Armée Roumaine, et le changement du gouvernement. C'est la façon dont l'U.R.S.S. entendit "NE PAS SE MELEER" des affaires intérieures de la Roumanie, conformément aux assurances données et aux engagements pris. Le nouveau gouvernement a été formé sous la présidence de Mr. Petre Groza, homme de paille, représentant un parti quasi inexistant. Les principaux portefeuilles appartenant aux communistes et le reste aux dissidents nationaux-paysans, libéraux et socialistes. Ce gouvernement procéda à des épurations arbitraires à une expropriation rurale chaotique et aux procès des soi-disant criminels de guerre.

A la veille du 23 Août 1945, le Roi Michel de Roumanie, se rendant compte de l'activité négative et de la totale impopularité du Gouvernement Groza, demanda sa démission, conformément à son devoir et aux droits à lui conférés par la Constitution. Le Président du Conseil refuse de démissionner, donc de suivre les prescriptions de la Constitution sur laquelle il a prêté serment. Il se rend donc parjure ainsi que tout son Cabinet et continue à gouverner sans pouvoir présenter devant le peuple un seul acte valable, ne pouvant obtenir la sanction royale.

En Décembre 1945 a eu lieu à Moscou la conférence

CRY of ALARM

Before us one spreads out today the final act of the most oppressive tragedies of the history. It is seen the perspective of the disappearance of the most high values upon which rests the existence of the civilized world.

Peoples cry under the pillage. They live the moment of the suppression of last tracks of liberty. The humanity seems to look more indecisive than never upon the future's way. And the cause of this state of not equilibrium, the mortal danger that threatens the world today, is the soviet imperialism. Soviet Russia likes the idea of conquest and destruction. Its attitude is barbarous throwing stipulated to the conquest of the world. Its strength is great by its masses of slaves, transformed in the inexhaustible source of work-manship, for want of scruple no matter what kinds of transaction, and consequently by its 5th column, the Comintern, the insidious weapon it employs to undermine the entire world.

The directive spheres of the great nations of West, have made very effort to establish durability and to become possible general amendment. However, how did it become all the agreements and all the conferences? The world needs grave operations to eliminate oppression and uncertainty. The attitude of expectative has tragic consequences on the destiny of all peoples. It is fatal to the reason of peace.

The cry of alarm starts from overcome countries under bolshevism.

CONSTANTIN BORZEA

SIBERIA CIMITIRUL POPOARELOR

C'EST LA POLITIQUE DE RUSSIFICATION A TOUT PRIX QUI OBLIGE CHAQUE NATIONALITÉ A RENONCER A SON BIENETRE, A SES EFFORTS CULTURELS, A SA VALEUR IDEALE, PAR LAQUELLE LA RAISON D'ETAT S'EFFORCE D'ATTEINDRE SES BUTS PAR LE KNOUT ET PAR LA GEOLÉ. MAIS CES MOYENS NE SUFFISENT PAS ET IL NE RESTE ALORS D'AUTRE EXPEDIENT QUE L'EGORGEMENT ET LA DESTRUCTION DES POPULATIONS ENTIERES POUR ARRIVER A CE BUT. (M. INRODEZT, POURQUOI LA BABY-LONE RUSSE S'EST DESCOMPOSÉE)

Siberie... Printre zidurile tale de ghiatã atãtea Timi se sbat in ghiarele mortii.

Trec in convoaie vârgate si 'n zãngãnit de lan-turi exilatii... între baloante bolsevice, bătuti de viscol si cnuturi.

Trec in convoaie fără sfãrat apã neapãrunsa piãdure. La muncã.

Si pe umeri lor inghetati apasã mormãntul... "Pohod na Sibir"... e simfonia durerii tale, prizonier al Siberiei.

Drumul tău de condamnat fără vinã in acest infern moscovit, este drum de doliu, de cimitir...

Drum fără lacrimi de mamã si fără cãtine proteasã, fără cruce si fără dangãt de clopot.

Singurul dangãt, nu-i de bisericã, ci dangãtului lopetii paznicului care-ti despicã fruntea pentrucã n'ai mai putut merge înapoi.

Asa cad mereu, clipã de clipã ucisi cei dusi in surghin.

Gol si Istoviti, singura avere il-i doar cutia ruginitã legatã la brau, pe fundul cãreia au mai rãmãs doar câteva boabe de ovãz prinse de 'nghet, nemãncate...

Sãrman osãndit al Siberiei! Tu triãstet doar in speranta reinlocãrerii pe pãmântul tãrã tale.

Frãte român care te stingi sub cnut ucigas! Hienele stepei s'au aruncat asupra ta ca sã te nimecescã. Pentrucã tu stãteai in calea lor. Cu sufletul tău, cu istoria ta, cu Basarabia, cu Bucovina si cu întreg pãmãntul strãmãsilor tãi.

Neam bãntuit de furtunã, neam românesc! Cãtã vreme va mai tine calea suferintelor tale? Pãnã când Irodul Rosu va mai executa crimiinalele deportãri? Pãnã când Stalin va mai chinul neamurile?

Siberie, cimitir al popoarelor, iatã cã va veni ceasul când convoaiele tale muribunde, se vor preface in coloane birutoare...

Cãci biruinta neamurilor nu este departe.

COSTEA MOGHILAU

On a organisé dans le Ministère de la Guerre, la Direction E. C. P. (Education, Culture, Propagande). Le chef de cette direction travaille directement avec le Ministre de la Guerre.

Dans chaque Commandement, chaque Service et dans chaque unité — jusqu'au peloton — il existe un Commandement en second pour la "E. C. P." Indifféremment du grade ou de l'échelon qu'il occupe, ce commandant en second E. C. P. a le droit de faire des rapports directs, même au chef de la direction au Ministère de la Guerre, sans en aviser au moins le Commandant en titre de l'unité ou ses chefs E. C. P. hiérarchiques. Cette organisation a donné lieu à des incidents violents au détriment de ceux qui régissaient conformément aux lois et aux règlements militaires, dans d'autres elle s'est traduite à une réaction passive et à un mutisme absolu, contre lesquels elle était désarmée.

8 000 officiers ont été mis en disponibilité. On a sorti ceux qui inspiraient moins de confiance au communiste; c'est à dire ce qu'il y avait de mieux.

La police est aux mains des communistes. Ses bureaux sont occupés par des communistes et des éléments douteux qui se vendent au plus offrant.

Ainsi la corruption et le chaos règnent en maîtres. Il y a deux ans, le plus grand détective de la police de Bucarest était un vieux brigand et assassin. Il a liquidé, à grand fracas, quelques bandes rivales, après quoi il a disparu pour continuer sa brigandage sans ces dangers concurrents.

L'expropriation rurale a été l'œuvre de l'actuel gouvernement et a été commencée au printemps 1945. Cela a constitué l'œuvre la plus chaotique que l'on puisse imaginer. Elle a été effectivement commencée sous la direction des agents communistes avant même que la loi respective paraisse. L'expropriation n'a pas visé seulement les terres, mais aussi l'inventaire (bétail, instruments, machines agricoles). Toutes les machines ont été rassemblées dans des centres où elles ont passé, en plein air, tout l'hiver 1945-46 — 85 % au moins de ces machines sont devenues inutilisables et le bétail pris a fourni la viande nécessaire aux troupes d'occupation, ou a été expédié en Russie.

Le désastre est que l'on ne peut pas prévoir par quel moyen l'économie agricole pourra se relever.

Les résultats de la réforme agraire: On a distribué 1 325 000 Ha de terrain y compris les régions inondables et impropres à l'agriculture, à 870 513 paysans (En 1913-21 on a distribué 5 810 000 Ha. arables à 1 300 000 paysans — En 1941 seulement 15,2 % des propriétés roumaines dépassaient 50 ha. de terrains arables).

Tous ces changements dans l'ordre existant, toutes ces dispositions de matériel et de bien et tout le désordre économique qui s'en est suivi, ne forment que la première partie d'un plan bien établi. Ce plan, que le bureau du paysan a immédiatement senti et auquel il s'oppose de toutes ses forces, est le KOLHOZ (nom russe de la propriété de l'Etat, cultivée par la collectivité). On y arrive en passant par le stade des organisations solidaires bénévoles, sous forme de coopératives, syndicats, etc.

Les troupes soviétiques d'occupation en automne 1946 montaient au niveau de 10 % de la population. En dehors de ces troupes, les officiers et les fonctionnaires sovié-

Bolsevicii

LA HAINE DES BOLCHEVIKS CONTRE LA ROUMANIE S'EXPLIQUE SURTOUT PAR CE FAIT QU'ILS CONSIDERENT LA ROUMANIE... COMME UN OBSTACLE A LEUR EXPANSION EXTERIEURE... (GREGOIRE ALEXINSKY, DU TZA-RISME AU COMMUNISME)

Din negura vremii s'au avãntat hoardele stepelor spre Europa... In goana calior nebuni si 'n urset ce ilare sãbãtice, ca o chemare a mortii, ca un viscol de iad pustier.

Pe urmele lor doar flãcãri si valuri de sãnge... Asa tu cutremuratã istoria acum un mileniu si jumãtate.

Astazi dinapre aceleiasi stepe se abãturã peste sufletii Europei, peste sufletii omeniiri întregi, ca niște avãniãne ale groazii, aceleiasi urlete, aceleiasi urãlice figuri: bolsevicii.

Ce este Rusia Sovieticã, cu conglomeratul sãu de popoare, cu nosoul sãu? Ce sunt acești fanatici ai ostrugerii asezãmintelor firești ale lumii dacã nu barbarii apusei vremi?

Ce este expansionismul panslav concretizat in Kominternul deslantat azi in lume prin acești cei mai reprezentativi specimeni al iadului, prin anticristul secolului 20, Stãin, dacã nu flãgeuli barbariei de ieri?

Bolsevicii, purtãtorii acestui flãgel si-au fãcut din materie Dumnezeu si din colhoz, bisericã. Inlocuind familia, proprietatea, natuina, prin silnicia vietii in comun, nimecãnd virtutile care stãu la temelia sufletului omeneșc prin pãrãtãrie lor cãtre rãu, ei s'au reintors cãtre lumea barbarã de altãdatã... Cãtre desrãdãcãinare, cãtre nomadismul strãmãsilor de ieri.

Cu sufletele pustite, dominați doar prin suspiciune si teroare, bolsevicii reprezintă azi cea mai de jos treaptã a fiintei umane.

Moralã lor, fãrãdelegeã... Rugãciunea lor, coborãrea in haos.

Vor totul si nimic. Când nu au urã... Când au distrug.

Din inima lor izbucnește urgia. El mosteneșc ingrozitoarea pasiune de a cutremura universul.

Aceștia sunt bolsevicii... Barbarii de ieri, care-si mãsurau gloria cu numãrul cranilor legate la sei.

Si 'n calea lor primul obstacol care s'a ridicat din veac de veacuri si pãnã azi a fost poporul senin al Carpatilor, poporul român.

Bolsevicii știu cã istoria neamului românesc înseamnă zãdãrnicea nãvãlirilor si panslavismului. Ei nu uitã cã acest neam este primul care in 1919 a ridicat standard de luptã contra lor.

El vãd acest standard de luptã triumfãnd astãzi in cãntecele sutoier de mil de romãni întemnitãți si dusi pe drum de surghin.

Bolsevicii deaceia nutresc gãndul uciderii acestui popor de tãrãni, care stãnd nelincit ca o pavãzã acolo in cetatea Carpatilor strigã hotãrãt cãtre zãrile lumii.

"MAI BINE TAR ROMANEASCA SA SE PRE-FAÇA INTR UN MORMANT, DAR SA RAMANA TOT TARÀ ROMANEASCA" (N. BALCESCU)

LT. COLONEL STEFAN MARASCU

ques ont fait venir leurs familles. Tous ceux-ci passent un temps plus ou moins long dans des résidences et des casernes pourvus de tout l'inventaire nécessaire. En partant ils laissent les casernes et les maisons vides. Ils entrent jusqu'aux installations de bains et d'électricité, les fenêtres, les portes, les parquets, etc. Bien entendu le gouvernement doit remettre le tout en état, à ses frais pour y recevoir ceux qui viennent prendre leur place.

On a fait venir en plus des familles soviétiques entières et des nombreuses colonies d'enfants pour se re-placer. En automne 1946 l'U.R.S.S. poursuivant des buts politiques, a installé des masses compactes de population russe sur tout le littoral roumain de la Mer Noire.

Le clauses économiques imposées par l'armistice ont été dures, mais leur application dépasse toute imagination.

— En fait de paiements matériels les conventions d'armistice prévoyaient.

— Art 11. 300 000 000 de dollars payables pendant 6 ans, pour compenser les pertes causées à l'U.R.S.S. par les troupes roumaines.

— Art 12. Rendre au gouvernement de l'U.R.S.S. en parfait état le matériel enlevé sur son territoire pendant la guerre.

— Art 3. Mettre à la disposition des forces soviétiques et alliées, au frais du gouvernement roumain, les moyens de transport de toute espèce.

— Art 5. L'entretien et le rapatriement des citoyens et des prisonniers soviétiques se trouvant en Roumanie.

— Art 7. Remettre au commandement soviétique tout le matériel de guerre pris aux Allemands et à leurs alliés et se trouvant sur le territoire ou dans les eaux roumaines.

— Art 10. Le Gouvernement Roumain est obligé à faire les paiements en monnaie roumaine nécessaires au Haut Commandement Soviétique pour l'accomplissement de ses fonctions et en cas de besoin assurer l'emploi sur territoire roumain des entreprises industrielles et de transport, des moyens de communication et des entreprises et installations d'utilité publique, etc., demandés par le Commandement Soviétique.

La mise en pratique des clauses a dépassé tout ce que l'on pouvait prévoir.

Tous les paiements en marchandises effectués envers l'U.R.S.S. ont été calculés aux prix moyens de 1938, ce qui représente 50 % de leur valeur moyenne de 1945-46. De ce point de vue seulement, on peut donc juger que de cette façon la Roumanie a payé le double de ce qu'elle devait.

Pendant la première année la Roumanie a payé au taux de 1938:

— L'entretien des troupes sovié-	133 000 000 \$
— Réparations payées à l'U.R.S.S.	70 000 000 \$
— Restitution de matériel soviétique	175 000 000 \$
TOTAL	378 000 000 \$

(Voir la suite page 7)

Mircea cel Bătrân

1386-1418

Print de legendă și cruciad statornic la "poarta invazunilor", numele său ca un balsam al unor vremi mai bune, sta treaz în inimile tuturor creștinilor secolului 14. Era numele de care se lega speranța acelor zile grele de chin și de întuneric.

Momente crâncene se apropiau în pasi repezi în afara granzitelor Tării Românești, nu se găsea decât ruină, desăzădaje și moarte.

Bulgaria își pierduse toată puterea de rezistență după înfrângerea de la VELBUZD în 1330. Serbia care atinsese apogeul său sub Ștefan Dușan (1332-1356), era acum în primejdie. În urma înfrângerilor de pe MARICA din 1371 Balcanul căzu sub cominaținea Sultaniilor expansionisti.

De niciăeri nicio speranță de ajutor.

Mircea doar mai trezea în sufletele celor năpăstuiți o licărire de speranță că se vor mai vedea odată descăsuși. Armatele sale au luat parte la bătălia de la COSSOVO.

În 30 Octombrie 1394 Balazid trecând Dunărea și sa-i subjugă țara, Mircea îl înfrânge în memorabila luptă din mlaștinile de la ROVINE în Oltenia pe Dunăre.

"Europa Occidentală era atunci extrem de neliniștită de înaintarea turcă, dar din nenorocire dorința și de a ajuta pe creștinii din orient fu contrariată de ambițiile politice. (R. W. S. Watson).

În 1395, Mircea respinge atacurile turcești la Turnu Măgurele. (Micul Nicopoli).

În 1396 el participă la cruciada europeană de la NICOPOL pe țărmul drept al Dunării. În cronicile turcești nu întâlnim de cât cuvinte de admirație pentru rolul ce ka avut domnul român în această bătălie. După "mărturisirea lor, Mircea a fost "princeps inter christianos fortissimus et acerrimus". — (Leunclavius).

În 1397 Mircea respinge o nouă invazie pe țărmurile Ialomiței.

În 1402 având loc atacurile mongole, sultanul Balazid fu învins și făcut prizonier de către Timur-lenk în urma bătăliei de la Angora. Moartea sa în captivitate avu ca urmare un lung război civil între fii săi.

Mircea fu singurul print creștin care a luat parte activă la aceste lupte pentru a împiedica consolidarea forței de expansiune ce constituia un imens pericol pentru toate țările din sud estul și centrul Europei. Astfel "între anii 1402 și 1407 când armatele sale pornesc din "putericele cetăți pe care el le posedă pe malul drept al Dunării în Bulgaria și în Dobrogea." (Jiricek). Apoi în 1409 când dă ajutor lui Musa contra lui Soliman, stăpânul părții europene a imperiului.

Cu toată certurile pentru ocuparea tronului turc, n'a fost posibilă nicio contra ofensivă din partea țării subjugate.

În acest timp protejatul lui Mircea, Musa, fu cărat de către Mohamed I.

Mircea pierdu Dobrogea care căzu sub stăpânirea acestuia. (1417).

De atunci ea rămase înscrisă în stema veacurilor:

"O Mircea, le bien fidèle, au Christ Dieu que je vénère, et prince régnant, possédant et dominant, par la grâce de Dieu, tout le pays de Ungro-Vaichie et les regions sudéla des monts et aussi vers les parties tartares et Amlash et le duché de Fagarash et le Banat de Severin et les deux rives de tout le Danube jusqu'à la mer et maître de la cité de Dărtor." — (C. Noe et M. P. Spini).

El se sfârșeste în anul 1418.

Printu credința sa, pentru curajul său, pentru dragostea sa de neam și lupta sa în duh cruciat,

Figuri din Istorie

intreaga creștinătate i-a asternut pe frunte lauri eternei gloriefării.

Dela COZIA sufletul lui se revarsa azi peste țară. În fata moastelor lui Românii trăiesc moment de reculegere.

Si dinspre câmpurile sale de bătălie freamă de codru mărturiseste clipa când el sta în fats cotropitorului:

— "O tu nici visezi, bătrâne, câte în cale mi s'au pus! Toată floarea cea vestită a întregului Apus... Si din crunta-mi vijele tu te aperi cu-un tolag? Si purtat de biruință să mă mpedic de-un

— "Imosneag?" —

— "De-un mosneag, da, împărate! Căci mosneag? Ice priवेश Nu e om de rând, el este Domnul Tării Românești..."

Si abia piecă bătrânul... Ce mai freamă, ce mai

(sbucium Codrul clocoti de sune și de arme și de buclum Iar la poala lui cea verde mil de capete pietoase, Mil de cofuri licioare les din umbra n'ntunecoasă... Si ca noiri de aramă și ca ropotul de grindeni Orizont n'ntunecându-l, vin săgeți de pretutindeni. În zadar striga împăratul ca si leul în turbare Umbra mortii se întinde tot mai mare, tot mai mare...) (Eminescu)

AL. SILISTREANU

Constantin Brâncoveanu

(1688 — 1714)

"La 1762, venind domn iarăși Grigore Ghica și în urmă Duca Rumeliotul, Grecii se împutli și intrigile și implierea pământenilor începură... Aceasta nu tinu mult căci la 1679, Șerban Cantacuzino se urcă pe tron. În domnia acestuia și a succesorului său Constantin Brâncoveanu intrigile Grecilor se curmară și țara se liniști și începu a se întemela.

Grecii atunci văzând că țara le scăpă din mână, se gătră să dea o lovitură hotărâtoare.

Unele din familiile fanariote precum Mavrocordatii, aflându-se în mare influență la Poartă, intrigară, și în doi ani capetele Brâncovenilor, Cantacuzinilor, Văcăreștilor, Duceștilor căzură sub săcurea otomană și fanariotii dobândiră pe seamă-le cu hotărâre tronul românesc." (Nicolae Bălcescu).

În această pagină neagră a istoriei românești a strălucit ca un isvor păstrător de lumină numele domnitorului martir Constantin Brâncoveanu.

Coborât din bătrâna dinastie a Basarabilor el își închină patriei și crucii cel 26 de ani al său de domnie în epoca grea a vasalității și fanariotismului.

Intreaga Europă trecea atunci prin mari încercări. Războaiele nu mai conțeneau: În Serbia pentru cucerirea Belgradului, în Rusia și Polonia odată cu ridicarea lui Carol XII, pe teritoriul românesc între Rusia și Turci. Conflictele dintre imperialele sfârșeau în dezastru ca cel dela Poltava și Stănilești sau în moment de acalmie înșelătoare ca pacea dela Karlowitz.

În aceste vremuri de sbucium Brâncoveanu s'a legat prin legământul strămoșilor săi să-și pună flinta sa temele năsuintelor neamului său al cărui drum prin veacuri de umbră îl presimțea.

El a păzit viața poporului românesc la ora aceea printu spiritul său de pătrundere cu care a stăpânit evenimentele. El a apărat credința străbună prin acțiunea sa din Transilvania în momentul rupei

celor câțiva episcopi români de biserica ortodoxă Constantin Brâncoveanu a luptat contra veniturilor din Fanar care uneleau pentru dărâmarea domniilor pământene, care uneleau împotriva vitorului neamului românesc. Acesti fanarioti prin misele l-au doborât. Acesti fanarioti despre care însusi un grec Zalon scrie: "Paginile istoriei Moldovei și Valahiei de vor fi scrise de o mână tare, nepărtinitoare și independentă, vor fi pline de actele arbitrarie ale acestor noui despoti. Nenorocitul locurilor al acestor provincii, vor trebui să se înspăimânte numai la auzul numelui de Fanar și Fanariot".

Printu intrigă și trădare el strănseră în taină cercul dusmanilor în jurul pasnicului domnitor în clipa când el urca ultima treaptă a constinței naționale. În clipa când el "preocupat de ideea restaurării Daciei" (S. Mehedinți), mărturisea cea diu urmă zăre a idealului său.

Grecul Mihail Rakovitză se oferi să joace rolul de Iudă.

În 4 Aprilie 1714 emisarul Aga Mustafa intra prin surprindere cu un detașament pe porțile palatului domnesc din București, și aruncă o batista neagră pe umerii domnitorului declarându-l "mazil".

Fu răpit cu toată familia sa și aruncat în veștita temniță a turtilor, "Cele șapte turnuri", depe malul Bosforului.

Condiția eliberării era ca să — si lase credința creștină.

Chinurile durară până în clipa executiei care avu loc într'una din pietele publice ale Constantinopolului. Istoricul S. Watson scrie: "Un voyageur français a laissé un recit émouvant de cette execution. Le plus jeune fils de Brâncoveanu, âgé de seize ans, terrifié par la sort de ses parents, offrit d'embrasser l'islamisme pour avoir la vie sauve; "sur quoi son père, le reprenant et l'exhortant à mourir mille fois, plutôt que de renier Jésus-Christ pour vivre quelques années de plus sur la terre, il dit au bourreau: "Je veux mourir chrétien; frappe!" et aussitôt celui-ci lui trancha la tête, comme aux autres. Enfin il décapita le père. Après quoi les corps furent jetés dans la mer..." (La Mottraye, Voyage en Europe et en Asie 1717).

Astfel a primit martiriul domnitorul român Constantin Brâncoveanu. Sufletul său s'a păstrat, lumină vie, în candelă neamului care trebui să străbată de atunci multe veacuri prin umbra istoriei.

Figura lui fu pentru toti românii reazim și reconfortare.

Astăzi pe zări de legendă, din muntii Carpați, se ridică mai vie ca oriicând această figură de sfânt învârlurită în orbitoarea-i aureolă a jertfei.

Preot Pavel Dragomirescu.

Tudor

— 1821 —

de IANCU HUREZEANU

După moartea lui Constantin Brâncoveanu principatele românești căzură victimă regelui domniilor fanariote.

Fără credință și fără morală, dar cu puterea firmanului sultanilor în gândul de a făuri în Carpați o colonie a lor de sprijin și exploatare, fanariotii pusiră țara de avută și sugrumară sufletul neamului. El erau hotărâți ca prin orice metodă să-și implicească țelul ascuns.

Si își desvârlură acest tel în anul 1821 când grecul Alexandru Ipsilanti veni în platurile Carpatice să înroleze neamul românesc sub steagurile Etericiei. (Continuare în pag. 7)

Boere

Si iați că s'au slobozit săgeți
Ca din spărturi de slăvi să curgă
[soare...]
În urma lui ostirile de geti
Treceau călare.

Si Dunărea-
O'n larg dur
Sorbea din zar
Cuminecare.

Doar capul de balaur îl zăreai
Străpuns de lance pe regeasca-
[tundră...]
Sub ochii lui și primăvara'n pial
Creștea mai mândră.

Zorea din'tun
Pământului d
Urca din vrem
Si nemurie.

DEC

În forul împăratilor din Roma, dăinuesc peste vremi, vestita columnă ridicată de Traian, Iață un monument săpat în piatră, care închide în el o taină.

Martiriul unui tre
ternut uitarea om

"Cette colonn

MIHAI

Domnitor al reintegririi neamului românesc, Mihai Viteazul a luminat zările secolului al 16 ca o apartie supranaturală, ca un mit.

"Le prince roumain devient sujet d'epopee pour les nations chrétiennes de l'est de l'Europe." (Stavrianos).

"De la presqu'île des Balkans, où ses exploits passaient pour miraculeux, sa célébrité conquit l'Italie et arriva jusque en Espagne (Lope de Vega le mit en scène). L'empereur Rodolphe d'Alsace l'appela "un autre Alexandre le Grand", tandis que l'historien allemand Bisselius invoqua à son sujet L'ARCHANGE MICHEL." (S. Mehedinți).

Întrat în constința întregului neam românesc prin minunea care-l scăpă dela moartea călăului, Mihai își începu domnia printro faptă de pedepsire cruntă a a Jefuitorilor de țară. El îl strănse pe toti acestia la o reunune chiar în palatul domnesc, întări

H O

"Rusticus praeter mercedem laboris nihil plus habet", era deviza sistemului feudal al imperiului Austro-Ungar care stăpâni atâtea veacuri peste Transilvania, leagănul românismului.
Robi pe pământurile lor strămoșesti, românii ardabili trebuiau să lucreze astfel fără odihnă plătind dijma în natură nobililor de neam străin care li subjugau. Neavând personalitate juridică, el nu puteau nicio plângere să adreseze Justitiei.
Maril nobilii bucurându-se de "jus gladii", lor micii nobili nerăsponzând

pentru moartea un
gableni amendă,
purta prin teroare
nedreptate, Iață ce
urma însusi ungurii
mere despre românii
"Il n'y a pas de p
sort puisse être comp
ple roman.
Force par le gou
à l'unlon avec Ro
moyens imaginables

Români din America, "sunati din trâmbite alarma. Sunati din toabe vând, Români, strigati cu înfrigurare ca pe potecile

ria Românilor

bista

Si-asa, lucafar, ne'ninat de nor,
Clăindu-si duhul, piatră pentru
Imperiu tot mai lege,
Trecea prin veac mereu birutor
Viteazul rege,
Cântau Carpații urmăi: Lerul
Si-n culmi zăpada-si flutura
Pe când vultanii'n sbor scriau pe
Boerebista!

TUDOR DAVA

DEBAL

de MIHAIL SUCEVAN

efect, le monument le plus ancien et le plus glorieux de l'histoire de Roumains? Les 2.500 figures qui se meuvent dans cet immense bas-relief, ne sont-elles pas

VITEAZU

de Prof. GRIGORE BANU

tra vasalității. Si iată că după un secol și jumătate dela Vlad Tepes, anul 1594, o primă armată creștină pătrunde în Bulgaria în chip fulgerător:

"C'est l'armée d'un prince roumain. Michel le Brave prince régnaient des pays Roumains. Au cours de l'hiver de cette année, les armées de Michel le Brave et d'Aron prince de Moldavie, ont franchi le Danube sur la glace, ont brulé Hârsova, Silistra, et Turtucala en Dobroudja, puis Roustchouk, Sîstov, Nicopol, Créhova, Kazgrad et d'autres villes encore..." (C. Jiricek).

"Cette intervention de l'armée roumaine provoqua une sérieuse révolte bulgare ayant son centre à Târnovo où fut proclamé un tzar se disant descendant de Chichman ancien tzar de Târnovo. En même temps un détachement d'environ 2000 volontés serbes occupait Sofia pour quelque temps..." (N. Bălcescu).

(Continuare în pag. 6)

IA

de DUMITRU DOGARU

et à la force armée, il voit ses églises fermées, ses enfants privés du baptême, les couples se mariant sans bénédiction et les morts sont enterrés sans office...

Il n'a pu en aucune direction s'affirmer et se développer selon son génie. Aussi est-il demeuré comme un arbre superbe, plein de vie, au feuillage abondant; mais parmi ses sombres branches aucune fleur n'a réussi à s'épanouir et aucun fruit n'a pu murir...
Iosif II en qualité de adjutant al mamei sale Maria Theresia, scrie dintr-o

(Continuare în pag. 6)

encore vivantes? Cette sculpture historique ne reproduit-elle pas avec une fidélité remarquable, les types, les costumes, les détails de la vie des Roumains de notre époque? N'est-elle pas l'unique monument qui rappelle les Daces disparus?...

Elle évoque l'histoire mouvementée des siècles d'invasions, de luttes, de servitude qu'eut à subir cette nation, le courage, l'énergie qu'elle déploya à défendre sa nationalité, à conserver jusqu'à nos jours sa langue, ses moeurs, son caractère original. Tous ces souvenirs, tous les sentiments d'étonnement admiratif que réveille cet long passé mêlé de gloire et de misères, deviendront, comme nous le verrons plus loin, autant de titres à l'intérêt et à la sympathie des grandes puissances de l'Europe, lorsqu'au Congrès de Paris ces populations revendiqueront, au nom de leur antique origine, le droit à l'existence et à l'indépendance." — (James Catterby).

Ce mister învaluia acest monument istoric, dându-i sens și viață?

Decebal regele Dacilor. Luptă și biruința lui. Mândria carpații a neamului său, care n'a cunoscut înfrângeri.

Drept și neînfricat ea un munte, s'a ridicat din inima Daciei eterne, cutremurând istoria. În sufletul lui s'au strâns tot regii daci, din negura vremilor, cu țgate luptele și biruințele lor, dela legendarul rege Troian, pe care-l cântă și astăzi în plugaroarele lor țărâni din Carpați, până la Bunul Dromichete și Marele Boerebista si dela Sarmis până la Rodes, Costio, Ziraxe, Daphis, Dicome si Durai.

La început, Dacii, s'au războit cu diverse triburi barbare din vecinătatea lor, pe care le-au supus. Au purtat numeroase războaie cu Egiptenii, Persii, Macedonenii și Romanii.

Spre anul (59 î.d.H.), puterea dacilor crescuse considerabil. Boerebista organizându-si temeinic armata întinse mult hotarele țării. Cuvântul lui era ascultat din Carpați până la Bug și Marea Adriatică și din muntii Alpi până'n Macedonia și Iliria.

Iată cum îi descrie vestitul poet roman Horatiu în versurile sale:

"Paene occupatam seditionibus
Delevit Urbem Dacus et Aetiops
Hic classe firmidatus, ille
Missilibus mellor sagittis..."

(Quintus Horatius Flacus — Oda L. III 24,6.)

După expediția generalului Licinius Lucullus din anul (72-71 î.d.H.), încep noui conflicte extrem de sângeroase între cele 2 popoare, în cursul cărora romanii au fost învinși si obligați să plătească tribut dacilor.

Sub domnia lui Decebal, dacii ajung invincibili. Eroismul lor de legendă, le-a asigurat prestigiul în istorie. Toate expedițiile pe care le-au în-

Iancu

— 1848 —

de SEVER MOROSAN

Acum 100 de ani, Avram Iancu, stăpânea constantina colectivă a neamului românesc. Momentul revoluției din 1848, este simbolul luptelor milenare, pe care le-au purtat românii împotriva tuturor tendințelor de nimicire ale dușmanilor.

Despotismul latifundiar al magnatilor, acapararea totale centrale de viață economică, din Transilvania. Asupritorii țărâni, îi aruncă pe țărâni în cea mai neagră umilință, exploatăndu-i fără milă. Munca litovitoare și tot felul de corvezi, în folosul fermierilor venetici, nu se mai sfârșeau.

Sovinismul maghiar, urmărea prin toate metodele, demaționalizarea și nimicirea elementului românesc.

(Continuare în pag. 6)

trepris diferiți generali și împărați până la Traian, s'au prăbușit sub spada regelui dac.

Decebal, atacă garnizoanele romane din cele 2 Moesii. Domitian este silit să încheie pace cu Decebal, rămânând tribut Daciei (89 d.H.) și obligat să trimită ingineri și lucratori specialisti, pentru construcția de drumuri și fortificații.

Decebal, avea o armată foarte bine organizată și numeroase întărituri din piatră, pe culmile muntilor și în jurul capitalei. El transformă țara într'un imens tranșeu de luptă, împotriva oricăruia atac dusman. Soldații lui, trăiau în constanță luptei și misiunii neamului dac.

Dacii, erau hotărâți să facă orice sacrificiu pentru a-și apăra pământul, obiceiurile și credința în nemurire.

În anul (101 d.H.), Traian își concentrează trupe numeroase în Serbia, de unde străbate cu mari greutate în Banat. Gândul lui de a supune Dacia, nu s'a împlinit. Prin pacea care se încheie la Sarmisegetuza, Decebal își păstrează mai departe toate atribuțiile lui de rege al dacilor. Traian părăsește țara dezamăgit de rezultatul luptei, pentru că să revie cu mult mai târziu (105-106 d.H.), cu o nouă incursiune asupra acestui neam de viteji.

Trecând Dunărea și sprijinit pe trupele sale foarte numeroase, Traian străbate cu multe sacrificii până sub zidurile Sarmisegetuzei, lovindu-se la tot pasul de pieptul și sulitele dacilor.

Romanii au avut imense pierderi de trupe încăc însuși Traian si-a seos hainele acoperind ră-

(Continuare în pag. 6)

Vlad Tepes

(1456 — 1464)

de GEORGHE CRISAN

Print al vitejilor și al dreptății, Vlad Tepes a rămas în istorie ca o sâmbă necrutătoare întru apărarea veteii neamului românesc.

Prin energia lui fără seamăn cu care s'a ridicat împotriva răului, a cutremurat țara dela un capăt la altul. Astfel a reușit el să însuflească epoci sale o notă aparte, un duh nou. Vlad Tepes a avut consistență ca restabilește ordinea ce trebuia să ducă la împlinirea rosturilor neamului românesc. Deaceia el a pornit fără milă cu sabia în mână sa nimicească păcatele care frângeau această ordine. A rămas în legendă asprimea cu care el pedepsea.

"Istoricul grec Chalcocondylis povesteste că un prizonier român mărturisit răpitorilor săi că se teme numai de o singură moarte. De moartea ce i-ar pregăti-o Vlad Tepes.

Astfel el preferă să fie executat decât să trădeze secretele domnului său.

Sultanul Mahomed comenta acest fapt: "Un omne qui peut inspirer un telle crainte à ses sujets serait capable d'accomplir des prodiges à la tête d'une grande armée." (Engel).

Vlad Tepes prezenta pentru telurile de expansiune spre Europa ale lui Mahomed Cuceritorul, o piedică și un pericol strategic. Relațiile de prietenie ale domnului Țării Românești cu regele Matias al Ungariei și cu Stefan Vodă căruia îi dădu ajutor militar la suirea pe tronul Moldovei, fură dezaprobat de către sultan. Acesta era dominat de teamă că Vlad Tepes prin vederile și curajul său îl va năru chiar planurile asupra Balcanilor. Mai ales după cucerirea Serbiei din anul 1459, care prezenta o situație nestabilă și amenințătoare. Acestă teamă era îndreptățită deoarece Vlad Tepes în scurt timp porni cu hotărâre pe drum de luptă.

Prima măsură a sa fu considerată ca o declarație de război: refuzul plății tributului de 10000 ducati și 500 de copii anual.

(Continuare în pag. 7)

Stefan Vodă

1457-1504

de NECULAI NOVAC

Într'o vreme când Altarul Mântuitorului era în primejdie, într'o vreme când se cutremurau așezările lumii, a fost hărăzit neamului românesc ca din mijlocul său să izbucnească flacăra de speranță dăătoare de noul puteri, Stefan Vodă.

El apare în istorie ca purtător al steagului Arhanghelului Mihail.

Răsbornic cumplit crescut în duhul nemuritorilor daci, avea sădită în inimă constința că e apărător al neamului românesc, apărător al Europei și al întregii lumi creștine. Astfel mărturiseste el în anul 1475:

"Notre pays est la porte de la chrétienté, que Dieu a gardée jusqu'ici. Mais cette porte de la chrétienté qui est notre pays, venait à être prise, ce cont Dieu nous garde, toute la Chrétienté serait en grand peril." (G. BRATIANU: Origines et formation de l'unité roumaine).

După un apel al său adresat lumii fără rezultat, el rămâne singur în luptă cu hotărârea totalei dăruiri.

Prima înfăptuire a sa fu organizarea, țării. Întări Hotinul cetatea Nistrului. Fondă Orașul fortificat al Orheiului pe acelas mal al Nistrului, apoi Onisinaul capitala Basarabiei ridicat de un consilier al său numit Vlaicu.

În Transilvania organiză așezări românești iar în sudul Basarabiei dădu înflorire Cetății Albe și Chiului.

Deasemenea organiză tinuturile Tighiacului prin răzăsiile celor mai credincioși și mai viteji moldoveni. Din aceste răzăsi s'au ridicat cu vreme eroii de baladă NOVAC, Gruiu, Ghelea, Co-dreanu, cântați de popor până azi.

În Transilvania la fel ridică pe români pentru că puterea sa se întindea și peste muntii Carpați:

"Etienne possédait tout comme Mireea le territoire qui s'étend de la Mer Noire jusqu'à l'ouest des Carpatas Orientales; audela des montagnes, toute la contrée jusqu'au confluent des deux So-me était sous son pouvoir: de sorte qu'il a même crée à Vad un évêché des Roumains de Transylvanie." (S. Mehedinți).

Stefan clădi pe ideea de elită instituțiile sociale și armata sa.

În duhul dragostei sale creștine întreg neamul și cuvântul lui oțelea suferite și pregătea constințele pentru lupte și biruințe.

Anul 1467 aduse primul mare război al său Matias regele Ungariei veni cu ostile sale asupra Moldovei. Trecând Otuzul el se avântă către Bacău și Roman distrugând totul în calea sa. Stefan evită bătălia, obosind pe năvălitori și atrăgându-i până la Baia la sud de Suceava. Aci la 14 Decembrie 1467 domnul Moldovei repurtă strălucita victorie asupra lui Matias care rânit cu mare greutate reuși să-si piardă urma prin codri. După aceea el oprî la Nistru năvălirile tătarăști.

În anul 1473 Mohamed Cuceritorul își trimise Ostile asupra lui. Dar Stefan le birui la Râmnicul-Sărat.

În 1474 acelas sultan trimise pe vizirul Soliman Eunucul cu vechiul gând de cucerire. La 10 Ianuarie 1475 Stefan dă atacul dela Racova pe râul Bârlad la locul cunoscut sub numele de podul Inalt. Patru Pasi căzură în luptă, 100 de drapele fură capturate. În urma acestei lupte scrie cronicarul polon, Matia Miechow:

"O, Etienne, homme prodigieux et triomphant, seul de tous le princes de notre siècle tu as réussi à remporter une si brillante victoire..."

Papa Sixte IV decernându-i titlul de "Athleta Christi"

Îi scrie: "Res tuae... tantum claritatis tuo homine adiderunt ut in ore omnium sis et consensu plurimum lauderis."

În anul 1476 însuși sultanul Mahomed luă comanda armatei unei noi învalzii asupra Moldovei.

(Continuare în pag. 6)

ate puterile. În clipa când dușmanii ne copleșesc și politicienii muntilor în ceasurile de furtună: **Patria! Patria! Patria!** »

MIHAI VITEAZU Stefan Vodã

(Continuare din pag. 5) Reînors din aceste incursiuni, Mihai cu tot neamul în jurul lui aștepta uraganul ce trebuia să vină ca întotdeauna de peste Dunăre. Când acest uragan veni, Mihai dădu bătălia dela Câlugăreni din 23 August 1595. Biruinta asupra lui Sinan a intrat în legendele timpului. "Après la bataille de Câlugăreni... il en résulta que l'année suivante, pendant l'été de 1596 la campagne de Michel en Bulgarie fut répétée." Tandis que ses lieutenants attaquaient Vidin, Michel lui-même prenait Nicopol, ce qui contribua à la conclusion de la paix avec les Turcs. (A. Isirkof). După ce câștiga astfel independența, Mihai porni lupta pentru reînțregire. În anul 1599 trecu muntii în Transilvania. Nimicind armatele lui Andrei Bathori la Sellmâr (28 Oct. 1599), el făcu intrarea triumfală în Alba Iulia (1600). Declară astfel Transilvania desorbită. Trecu apoi în Moldova și-l gonî pe Eremia Movilă. În 1600 îl se fit couronner à Alba Iulia et prit le titre de Prince de tous les Roumains. (S. Mehedinti). Unirea tuturor Românilor se împlinește astfel după atâtea veacuri de implire și trudă sub domnitorii Mihaii Viteazu. Palma care creștea necontenit în jurul lui nu conveni împăratului habsburg Rudolf, care prin intrigă deschise lupta contra "Unificatorului Daciei". Mihai avu de înlămpinat atacurile generalului Basta la Mirăslău (18 Sept. 1600). Apoi atacurile Ungurilor la Gorașlia (3 August 1601). Polonezii pormese și ei atacul asupra Moldovei. În aceste clipe grele Mihai depe câmpurile de luptă trimise mesaj către Viena: "Que Sa Majesté l'Empereur et son conseil, pren-

ment bien garde en quel lieu se trouvent la Transylvanie et la Valachie; Tout le sort de la chrétienté repose sur ces deux pays..." (G. Brătianu). Ca răspuns Rudolf de Habsburg începe în taină pregătirile pentru asasinarea acestuil "Hannibal Valachus", în care lumea vede "Le restaurateur de l'empire romain d'Orient". (Le missionnaire André Bobi. - 26 Juin. 1600). În persoana lui Basta, general fără scrupule și-a găsit împăratul Vieni unealta prin care să pună în aplicare planul uciderii celui prin care "le pape Clément VIII tout en le félicitant de l'aide, qu'il venait d'apporter à la chrétienté, l'exhortait à embrasser le catholicisme (22 Avril 1600)" (S. Mehedinti). În Zina de 19 August Mihai cade ucis miseleste de oamenii lui Basta care pătrund la Turda în cortul taberei domnitorului. "Je fus obligé de m'emparer de sa personne, mais lui, acharné à se défendre, fut tué d'après l'ordre que j'avalis donné à ceux qui l'exécutèrent" (Hurmuzack). - spune Basta într'una din scrisorile sale. Acesta a fost sfârșitul tragic al marelui urmaș al basarabilor, Mihai Viteazu. La Turda arde, făcără sfântă spiritul lui nemuritor. Plăturile Daciei au primit cumințecarea sângerului său jertfit. Si depe vârful Carpatilor futură peste veacuri setegul luptelor sale. "Ces luttes gigantesques pour la liberté et l'unité nationale, par lesquelles les Roumains sous la conduite du plus grand et du plus glorieux de leurs vœvodas, achevèrent le XVIIe. siecle..." (N. Bălcescu). Prof. Grigore Banu.

(Continuare din pag. 5) Stefan trimise după ajutor soli în Ungaria și la Roma. În această vreme Tătarii năvăliră de la nord. La 25 Julie 1476 ei pierdu bătălia dela Valea Albă și se retrase în codri. Aci își refăcu oastea și porni iarăși lupta contra invadatorului pe care-l scoase din țară. După moartea lui Mahomed Balazid II urmasul său încheind un armistițiu cu Matias, atacă prin surprindere principatul Moldovei și ocupa cetățile din sudul Basarabeii Chilia și Cetatea Albă în 1484. Multii din locuitorii codrului basarabean fură deportati până aproape de Constantinopol și o mare parte din teritoriul Moldovei dinspre mare lu luit pentru a servi intretinerii celor două cetăți. În manifestul său șutanolu declară: qu'il avait "conquis la cief de la porte de toute la Moldavie et de la Hongrie, de toute la région du Danube, de la Pologne, de la Russie du pays Tartare et de la côte entiere de la Mer Noire." (R. W. Seton-Watson). Stefan luptă în 1485 pentru reuțearca porturilor pierdute, contra lui Balbeg fiul lui Malcotch comandatul forelor depe Dunărea Inferioară. Intre timp suindu-se pe tronul Poloniei fiul lui Cazimir, Ioan Albert, Stefan primi știre dela el ca îl vine într'ajutor. Oștile polone soștiră în Moldova. Dar în loc ajutorului cele asedară Suceava capitala Moldovei. Ioan Albert intenționa să înlocuiască pe Stefan cu un frate al său. Trei luni de zile ținu asediul. Femeile și copl luptau în rând cu plăesu.

Stefan atrase oastea polonă în Codril Cosminului unde o nimici. În urma acestei lupte el trimise un mesagiu Venetienilor: "Pour ce qui est des autres seigneurs chrétiens, mes voisins, je n'ai plus voulu refaire l'expérience, pour ne pas me trouver à nouveau trompé. Votre Excellence sait les differents qui sont entre eux; c'est à cause de cela qu'à grand peine chaquon peut faire se propres affaires, et ainsi, par nécessité, les miennes restent sans aucun secours..." (G. Brătianu). Până la sfârșitul domniei Stefan rămâne singur în bătăliele sale care au asigurat linistea occidentului. Astfel mărturiseste el în 1502 unui trimis venetian: "Je suis entouré de tous cotés d'ennemis et depuis que je gouverne ce pays j'ai livré trente six batailles; j'en ai gagné trente quatre et perdu deux." (Hurmuzacki: Documents). Amintirea acestor bătălii stă zidită în temelii mănăstirilor care ne-au rămas dela el. Pătrauti, Sfântul Ilie, Voroneț, Iasi, Sfântul Nicolae, Neamt, Sfântul Gheorghe din Suceava, Putna... sunt paginile istoriei sale. Simbol al biruntel neamului românesc sufletul lui Stefan Vodă urcă spre cer în anul 1504. Azi ca un freamăt de peste veacuri glasul rugăciunii sale soștiră în noi: "Doamne, stlu ca ale Tale sunt biruintele; noi nimica suntem înaintea Tale..." NECULAI NOVAC

HORIIA DECEBAL IANCU

(Continuare din pag. 5) călătorie a sa în Transilvania despre viața mizeră a tărânilui române: "... la mentalité des nobles étant toute perversité... tous cherchent à conserver leurs privilèges et à agir à leur guise avec leurs sujets... Ce que la noblesse magyare craint, le plus au monde, c'est tout ce qui pourrait diminuer ses revenus ou limiter ses privilèges, qu'elle étend, à tort ou à raison, aussi loin qu'elle le peut, afin d'exploiter au maximum les serfs, ses sujets. Le serf est une sorte d'esclave de son maître; il ne possède aucun moyen de subsistance; il faut qu'il serve longtemps ou peu de temps, selon le bon plaisir de son maître, comment et où le veut celui-ci... Voilà pourquoi ces villages entiers sont en voie d'émigrer en Moldavie." După moartea Mariei Theresa, în 1780 surtea lui Iosif II pe tronul imperial deschise o eră nouă în Austro-Ungaria. În a doua călătorie a sa în Transilvania în timpul verii lui 1783, făcu să apară primul decret al "emancipării", permițând servului de a se căsători, de a exercita o meserie și de a hotărî asupra bunurilor sale după voia sa proprie. "Il est probable que Joseph II imbu de littérature classique latine et de philosophie française, fut péniblement impressionné par l'état de misère et de complète sugetion où se trouvait le peuple roumain envers les féodaux magyars. Le contraste entre leur noble origine et la servitude abjecte dans laquelle ils croussaient révolta la conscience tendre et élevée de cet empereur philosophe." (D. Drăghiescu). Acest decret al "emancipării" produse o adevărată înaltare în inimile celor înălțanți. Nobilii însă primăru cu ură răsunătoare hotărârile împăratului care erau în spiritul "Concețienii" măsură luată asupra întregului imperiu în 1781. Când împăratul veni după aceea cu egalitatea în dreptul de înrolare militară, mgnatii îngrozitți că-si pierd pământurile făcără demersuri la Viena și prin presiuni diabolice răsturnară toate măsurile, aducând Transilvania în starea de mai înainte. În plus ei își desăntăriră și mai aprig ura asupra românilor, care din această clipă nu mai văzură în fata ochilor decât înmormântarea pe veci a dreptului de stăpâni în țara lor. Cu răbdare și demnitate ei protestară și amenințară cu revolta. Primele accente de răsmérité avură loc în comitatul Hunedoarei în comunele Macia, Silvash, Vălcetu, unde tărânil se organizară militărește gonind autoritățile ungurești și atacând chiar trupele imperiale. Măscarea românească se întinse în toate părțile. Brosurile manifest care atătau poporul făcără pe țirani să se cutremure. Si în aceste vremuri, toate suferintele, toate dorurile de libertate, de pământ și de onoare, ale poporului românesc s'au cristalizat în tărânil din Albeștilor Muntilor Apuseni Nicula Ursu supranumit Horia. El avea un presigiu considerabil pe tot cuprinsul Transilvaniei, pentru eliberarea căreia făcuse la Viena dese călătorii. La 28 Octombrie 1784 împreună cu locotenentul său Cloșca, Horia făcu adunarea dela Brad și pormen în numele său înarmarea al atăcu asupra celor care se opun abolițiilor sclavajului. Crâșorul Ardealului declară astfel revolțului ce va spăla în sânge toate atrocitățile uzurpatorilor naționali români din drepturile ei milenare. Răscoala porni din comuna Mesteacăn la 31 Octombrie 1784 sub comanda lui Crisan al doilea loctitor al lui Horia. Dela Mesteacăn valuri et se îndreptară spre Alba Iulia. De aci elocotul se revărsă asupra regiunii Abrudului și în totă valea Muresului pedepesind fără miță pe împățitori. Profilul primal în parte sunt executati iar castelelor prefăcute în cenăș. Cel rămas în viață fugiră spre Viena. Iosif II simțind că focul se va întinde asupra întregului Im-

(Continuare din pag. 5) periu, ordonă forelor sale armate să deschidă lupta în contra neamului românesc. Coloneful Schultz trimisul împăratului încercă mai întâi să negocieze cu Horia. Acesta trimise un ultimatum forelor imperiale. "Voici les conditions de cet ultimatum de Horia: 1. - Les nobles et tous les propriétaires libres du comté, avec tous leurs descendants, doivent abjurer leur religion et embrasser la foi orthodoxe. 2. - La noblesse est abolie et les seigneurs ne doivent plus vivre désormais que des revenus de leurs charges; 3. - Les noble payeront les même contributions que le peuple; 4. - Les domaines des nobles seront parcelés et distribués au peuple, conformément aux ordres de sa Majesté Impériale." Les conditions de l'ultimatum n'étaient pas acceptées, Horia reprit les hostilités et la seconde phase de la revolution fut la lutte entre les révolutionnaires et l'armée de Joseph II." (... Les problèmes nationaux de L'Autriche-Hongrie." - D. Drăghiescu). Astfel lupta începu contra celui în care românii își puseseră o clipă nădejdea și care la începutul domniei lui se arătase impresionat de suferintele Transilvaniei. În clipa când ei simți că poporul român se pune de curmezișul ideii de dominare a naționaliilor ce sta la baza imperiului său, lovi fără miță în milioanele de plepturi care-si strigau pe potecile muntilor Apuseni într'un avânt cutremurător dorul de libertate. Horia, înfrânse armatele împăratului Iosif al II lea la Ramete în zidue 29 Noembrie 1784 și la Bistra, "et triompha contre Schultz et contre Dolinogov. Mais, après de nombreuses déféctions qui eurent lieu grace à la propagande pacifique des évéques roumains, gagnés par les féodaux, les révolutionnaires faiblirent et, à Blăjeni, le succès les abandonna. Le 27 Décembre 1785 Horia et Cloșca furent faits prisonniers." Le 2 Février 1785, tous les deux perirent, par le supplice de la roue, à Alba Iulia" (Les Roumains. - D. Drăghiescu). Crisan fiind prins ai ei și se stinse în Inchioare. "La mort du chrétien qui, la veille de son

(Continuare din pag. 5) Astfel, ura oligarhică a Pustei, se revărsă asupra populației românești. El știau, că în aceste altare ale istoriei, s'au păstrat intacte dealungul vremurilor, tradițiile și stilul de viață al strămoșilor noștri. Dacia - Această credință în destinul nostru mare, aceeași drepturi sfinte asupra gliei străbune, le-au apărut cu sângerile lor: Gelu, Glad, Memurutor, George Doja și Horia. Pe când se prăbușea absolutismul medieval, o nouă ordine socială, bazată pe principiul libertății neamului, își făcea drum în lume. Stindardul acestui nou ideologii, se găsea în mâinele tineretului. În lumina veacului de-atunci, apare figura de Ful-Frumos a lui Iancu "Regele Muntilor". Legătura tainică din sufletul lui, cu adâncurile pământului strămoșesc, i-a dat credință nelimitată în biruința neamului și eroism de legendă. Miscarea lui revoluționară, îl strânger pe toți românii într'un singur gând și deschide calea luptei pentru întronarea dreptății istorice. Groful uzurpător, volau o revoluție în favoarea lor exclusivă, hotărâră să sacrifice orice revendicări și doleanțe românești. - În fruntea acestora se găsea slovacul magherizit, Ludovic Kossuth, care patrona toate abuzurile nobilimii privilegiate. În zina de 15 Martie 1848, parlamentul maghiar, votează unirea Ardealului cu Ungaria, fără asentimentul românilor. Iată semnalul revoluției lui Iancu și a fruntașilor miscării de atunci, Aron Pumnul, Simion Bărnutiu, Tribunul Laurian și Andrei Saguna." Intre noi si el, sabia decide", era cuvântul eroului. Strigățul de răcoala, răsuna în inimile tuturor românilor, ca un freamăt sfânt din vremea lui Horia. În Dumineca Tomei, 3/15 Mai 1848, pe Câmpia Libertății Blajului, se adună într'un suflet 40.000 de țărani, decisi să-si dea viața pentru sfânta lor libertate. În privirile lui Iancu, străluciau toate năzuințele destinului românesc. La Blaj, el s'a desprins ca un fulger din mijlocul multimii și-a urcat în cuimile muntilor, unde își organiză tăbăra și deslănțue focul ampra dusmanului milenar. Gemeau codril, ca pe timpul regelui Decebal, de arme și români. Din nefericire, în celelalte ținuturi românești, miscarea revoluționară a fost înăbușată de reacțiunea săbăteacă a rusilor, iar capli mîșării, au trecut în Bucovina și Ardeal, continuându-și lupta. În acele clipe de sbucium adânc, N. Bălcescu, străbate în muntii Serling tocmai atunci epopela lui Mihai Viteazu, el plănuia o armată revoluționară condusă de Iancu, care urma să treacă Carpatii în Moldova și la Muntenia și să dobindu-l pe rusi, să înfăptuiască vîșul unității politice a tuturor românilor. Iată cum ne descrie nemuritorul vizionar al românismului, momentele de bucurie, când s'a înălțat în Iancu: "A cette époque où, le coeur blessé, je voyais la nationalité roumaine partout foulée aux pieds et brisée par ses ennemis étrangers, je fus heureux de martyre, pardonnable trahisons et haines, fit une telle impression sur les esprits éclairés, qu'un intellectuel d'Irlande, qui savait ce que c'est que la souffrance d'un peuple opprimé, (Macaulay, Histoire d'Angleterre) jugeait de son devoir d'adresser à l'empereur Joseph une lettre de protestation. (S. Mehedinti). Acesta fu sfârșitul Crâșorului Horia. Cu privirea senină ei a urcat treptele ce-l duceau spre roata supliciuului. Transilvania fu adusă cu forța la acest spectacol în care s'a revărsat tot sadismul magnat. Acestă Transilvanie, cetate a Daciei si leagăm al eternului românism. Ea fu adusă în fata roții ce să strângă în sufletul-i milenar umbrela martirilor ei dela Decebal și până la Horia Crâșorul.

trouwer là-bas, sur ces cimes, andessus des nuages, une nationalité et une vie roumaine enthousiaste et forte. Avec quels transports frenétiques et quelles bénédictions fus-je reçu par tous ces paysans, quand je leur dis que je venais leur porter les souhaits de bonne fortune et de victoire de leurs frères roumains du pays libre, émerveillés par leur bravoure. Avec quel silence profond ne m'écoutaient-ils pas, quand je leur parlais de la force de la nation roumaine, du nombre de ses citoyens, de l'étendue que Dieu lui a donnée en partage et du destin grandiose qui l'attend dans l'avenir. Les soir, après avoir gardé, pendant toute la journée, les sentiers de la forêt, après avoir harrassé et combattu l'ennemi, on les voyait réunis par groupes près de feux, faisant résonner les vallées des montagnes avec leurs chants patriotiques, surtout avec des accents de cette forte et belle poésie roumaine du poète André Muresanu: "Reveille-toi, Roumain, de ton sommeil de mort". Miscarea Tribunalului din tara Motilor, a spulberat toate planurile meschine ale iridentismului maghiar. A doborit toate amenințările dictaturilor Kossuth. Lupta lui Iancu a biruit în constința neamului pe care l-a apărut. El s'a identificat total cu linia de onoare a destinului nostru carpatic. Iată cuvintele pe care le spunea adeșca contimporanilor săi: "Noi suntem oamenii libertății! Pentru asta ne-am revoltat, pentru asta re-am vărsat și suntem hotărâri a ne vărsa sângele, până la ultimul român". Pătruns de nobletă și cavalerismul neindurător a lui Mihai Viteazu și Tudor Vladimirescu, el a creat istorie românească, nu diplomatie. Cu pieptul și cu spada lui de viteaz, el apăra, țara și numele de român. El știa ce se petrece în gândul împăratului dela Viena. Că toate promisiunile lui, nu erau sincere și că nu-l convenea de loc, un regim de libertate pentru românii din Transilvania, în timp ce fratii lor din principate, abia așteptau momentul, să proclame unitatea tuturor românilor, într'un singur stat liber. Iancu, s'a războit pentru drepturile neamului nostru, cu toți Habsburgii austro-ungari, cari yedeau un mare pericol în puterea de luptă și unire a românilor. După ce trecu furtuna revoluției, împăratul Frant Iosif, vizitând Ardealul, ordonă arestarea lui Iancu, aruncându-l în închisoarea din Alba-Iulia, fiind pălmuit de slujbașii lui. De aci, încep restrîștile și pribegia lui prin codril. Timp de 23 de ani, răcățeste prin potecile muntilor. În chimlur luptătorului, locul pistoloalelor l-a luat fluierul, cu care si-a stins anarul, martirul neamul dac.

Saver Morosan. Dumitru Dogaru.

NOUVELLES DE ROUMANIE

● L'effet du plan d'extermination stalinien, par la famine, par la contagion, par la lutte avec toute sorte de maladies d'oeuvre des troupes d'artistes et des équipes spéciales envoyées partout), par les exécutions ou par les déportations en Sibirie, n'a pas tardé de se montrer. Ce pays qui avait le plus fort excédent de naissances de l'Europe, a depuis trois ans un déficit démographique. (Extrait du rapport établi par la division médicale du Comité International de la Croix-Rouge cité par les journaux du 30 Septembre 1947).

● Dans cet état de choses dilabologique arrangée par les bolcheviks, toute sorte de liberté étant supprimée les populations roumaines ont dû rejoindre le maquis dans les Carpathes roumaines et tchécoslovaques pour lutter contre l'ennemi étranger.

● La Turquie, qui par un arrêté ministériel a reconnu l'hospitalité aux réfugiés roumains, est le pays où il arrive tous les jours par la voie de l'air ou par la Mer Noire des centaines d'hommes des femmes et d'enfants. Voilà ce qu'il dit le chef d'une famille réfugiée à Istanbul.

"La population roumaine se nourrit avec de racines de plantes qui poussent au bord du Danube. Elle a apporté par les bateaux argentins pour la Roumanie, a été transporté en Russie.

Nous mourons de faim mais le peuple roumain se prépare pour une grande révolte contre les bolcheviks. (Extrait du journal turc "CUMHURİYET").

● Voilà la déclaration des officiers roumains réfugiés en Turquie:

"Dix mille officiers roumains ont été déportés en Sibirie; nous avons voulu fuir le terreux que règne dans notre pays".

(Istanbul 1 Octobre 1947 signé: Ali Izmirli).

● L'horizon se voilait de vue mas sombre para nous...

● Le circolo veu parfaitement cerrarse mais y mas abredador nuestro, signando un plan muy bien organizado que aplican cada vez mas y con mayor violencia.

● La unica salacion, la manera de hacerlos volver a su pais es la guerra...

● El partido comunista tiene el poder y todos los puestos de mando, todas las plazas fuertes diria, y no abandonara el poder por ningun motivo aunque se lo mandase el Rey.

● El total de tropas sovieticas que se encuentran en el pais asciende a un millon. En este numero estan comprendidos los "efectivos flotantes" que circulan continuamente en todo el pais.

● La linea de ferrocarril de Ungheui — Iasi — Ploesti (linea principal que va desde la frontera rusa hasta la ciudad del petroleo) ha sido modificada y adaptada a la anchura de las vias rusas.

● Muchos oficiales rusos se dan cuenta que en caso de conflicto los Estados Unidos tendrian la superioridad gracias a su industria. Piensan sin embargo que los Soviets obtendran la victoria sin combates, gracias al hecho que su politica no cederá las posiciones, y que los anglo-americanos hacen y haran todo lo posible por evitar un nuevo conflicto.

● Segun algunas informaciones la evacuacion total de rumanos de Besarabia esta terminada.

● Mientras tanto la bomba del asunto Mihailache ha explotado sirviendo de pretexto para arrestar al señor Maniu.

● Ha empezado a aplicer el sistema de terror politico a los funcionarios publicos. Procedem a arrestos en masa

dejan en disponibilidad a todos los que se niegan a inscribirse en el partido comunista.

● EXTRACTOS DE CARTA LLEGADAS DE RUMANIA. — Julio-Agosto-Setiembre 1947).

● La mayoría de los detenidos politicos estan en Craiova. Los mas "reacionarios" han sido trasladados a la carcel de Alud que hasta ahora estaba reservada a los condenados de derecho comun y los llamados criminales de guerra.

● El jefe del sindicato que tiene a cargo la administracion interior de ese presidio es Silé Georgescu que fué condenado hace 10-15 años por haber matado a sus padres y haber echado los cadaveres despedazados en un pozo de cal.

● El regimen de vida que se lleva en esa prision parece copiado de Dachau y Buchenwald. Los desgraciados que estan guardados por hierros, encadenados de dos en dos por los pies.

● No los sueltan ni siquiera para satisfacer las mas elementales necesidades higienicas; y solamente pueden dormir sobre la espalda etc.

● A su regreso de Sofia el señor Groza (actual Presidente del Consejo) declaró que esta a punto de constituirse un bloque formado por Rumania, Bulgaria y Yugoslavia de acuerdo con la formula sovietica, y que le habian dado a entender que le reservaban el puesto del primer Kalline de dicho bloque El Mariscal Tito, el Señor Dimitrov y el Señor Grcorghiu — Dej constituir los verdaderos plares de ese edificio.

● Los ultimos llegados a Turquia son simplemente mortales, que nunca han hecho nada y que no tienen otro motivo para huir que el sentimiento de terror que el actual regimen les inspira.

● EXTRACTOS DE LA CARTA DE UN EXTRAJERO LLEGADO DE BUCAREST A ROMA EN AGOSTO DE 1947 POR AVION.

● "Ci troviamo in... Siamo quasi 500 prigionieri politici chiusi in prigione destinata al criminali comuni. E nella sua maggioranza, condannati per queste giurisdizioni comuniste improvvisate e che chiamarono: Tribunale del Popolo.

● Entro quelli che qui siamo ci sono più di 100 amici politici di Maniu, Capo del Partito Nazionale Rurale; e vi sono pure numerosi generali, colonnelli, professori, giornalisti e antichi dignitari di stato.

● Ci portarono qui incatenati, due a due, trascinandoci ciascuno un peso di più di 27 Kg.

● Dopo che siamo qui il nostro cibo e appena 200 grammi di farina di meliga per giorno.

● Giammai ci deterso zucchero, ne carne, grassa o vegetali.

● Non abbiamo il permesso di ricevere pacchi da parte delle nostre famiglie... Una sentinella... fu fuclata per averci passato cibo di sotterfugio, per ordine del Partito Comunista.

● Non abbiamo medicinali e non ci concedono assistenza medica.

● E formalmente proibito a noi sottometerci a intervezione chirurgica. Lasciano morire nelle celle quelli che una semplice operazione avrebbe salvato la vita.

● Ogni 24 ore ci danno un litro di acqua a testa e con questa dobbiamo bere e lavarci. Non manca acqua qui ma non possiamo utilizzarla.

● Non abbiamo saponi o altra cosa che faccia spartire i pidocchi e altri insetti che ci tormentano.

● Misero in nostra cella forzati attaccati dal tifo. I loro vestiti non furono disinfettati, ne puliti dai parassiti. Non un solo giorno restaron di quarantena. Non tardarono per questo a venire le conseguenze.

● Quasi tutti forzati morirono ma pure 40 dei nostri rimasero contaminati. 2 d loro morirono ieri.

● Siamo fiacchi, e già non possiamo resistere alla febbre.

● Nemmeno ora che siamo in punto di morte e permesso alle nostre famiglie aiutarci...

● Lamentarsi alla autorita rumena e inutile, perche i comandanti della prigione ubbidiscono agli ordini del partito comunista. Ma se nessuno ci soccorra presto staremo tutti morti."

● (EXTRATTI DI UNA LETTERA DI UN PRIGIONIERO POLITICO RUMENO, APERTA CLANDESTINA IN MANO AL DOTT. R. T. SHACKLEFORD DI BALTIMORE MEDICO DELLE COMMISSIONI ALLEATE DI CONTROLLO E PUBBLICATA IN GIORNALI AMERICANI IN OTTOBRE DI 1947).

● Comunistii Aliate de Control au picat din Romania. Au ramas reprezentatii diplomatice, si Cartierul General al lui Tobuchin care poarta numele de "Comandament al Trupelor de Pază a Comunicatorilor". El isi exercita comanda prin "Comisiuni de Regulamente a Circulării"

ROMÂNII

"Să ne jurăm credință unul altuia, să uităm tot ce a putut să ne despartă cândva și astfel uniți peste vecie să ne aruncăm în marea bătălie care va începe pentru stăpânirea pământului românesc."

LA ROUMANIE SOUS LA DOMINATION ROUGE

Il faut ajouter a ces paiements:

— L'entretien des troupes soviétiques après la fin de la guerre	192.000.000 \$
— Différence du prix des marchandises livrées au taux de 1938 = 50 %	30.000.000 \$
— Réquisitions effectuées par les autorités soviétiques en dehors des prévisions de l'armistice	425.000.000 \$
TOTAL	647.000.000 \$

Donc la Roumanie a payé en réalité à l'U.R.S.S. 1925 millions de dollars.

En continuant de la même manière, la Roumanie devrait payer encore 950.000.000 de dollars à l'U.R.S.S. Vu que le dollar roumain était tombé en 1945 à 600.000 de dollars par unité, on voit qu'aujourd'hui la Roumanie ne produit pratiquement plus rien, le liquidation de l'économie roumaine paraît inévitable.

Les principales ressources du pays (bois, pétrole, transports maritimes et aériens, banques, etc.) sont devenues propriété mixte soviéto-roumaine.

Les acquisitions des droits soviétiques dans les entreprises a été faite par l'argent liquide mis à la disposition du Gouvernement Soviétique par l'Etat Roumain. De cette manière l'U.R.S.S. est devenu la plus grande force financière de Roumanie détenant 45 % du capital des entreprises de ce pays. (Toutes les actions des compagnies françaises, hollandaises, belges, anglaises et américaines, ainsi que les sociétés et entreprises roumaines, ont passé à l'U.R.S.S. A part cela l'U.R.S.S. refuse de reconnaître les dettes contractées par ces compagnies envers différentes institutions roumaines et étrangères.

Ainsi la valeur de leurs actions monte encore et toujours aux dépens de la Roumanie).

Les soviétiques ont obligé les propriétaires des entreprises et des compagnies — grandes ou petites — à travailler à perte. Ceux-ci n'ont pas le droit de fermer leurs entreprises sans entreprendre les dispositions de la loi contre le sabotage.

Ils sont obligés d'engager plus de travailleurs qu'ils n'en peuvent employer, de leurs payer de hauts salaires et de les entretenir (nourriture, chauffage et habillement), ainsi que leurs familles, au prix maximal. Pourtant les directeurs des entreprises ne peuvent se procurer 90 % des denrées nécessaires qu'en s'adressant au marché noir. Par ce biais ils sont obligés à payer aux travailleurs les jours et les heures que ceux-ci passent aux réunions politiques et aux manifestations de rues imposées par les syndicats communistes, comme des journées de travail.

Les produits des entreprises sont: — en partie remis aux autorités soviétiques et remboursés par l'Etat aux prix de 1938 — en partie livrés aux syndicats communistes au prix maximal. — en partie livrés aux syndicats communistes au prix maximal. — en partie livrés à garder une petite cotte en espérant la vendre au marché noir afin commettre un peu de pertes, le syndicat des travailleurs a le droit de l'empêcher. Il s'empare de ce reste et le distribue aux travailleurs qui en font du marché noir à leur compte.

Dans ces conditions le propriétaire, après avoir consommé toutes ses réserves, se voit obligé de s'adresser aux banques pour de crédits. Celles-ci escomptent ces effets à la Banque Nationale qui par ce moyen devient ainsi la Banque Nationale des travailleurs de l'Industrie. La Banque Nationale a été nationalisée et ainsi l'établissement des industries est pratiquement réalisée et les propriétaires définitivement ruinés.

Soviets. Par les traités commerciaux conclus, l'U.R.S.S. a imposé des prix très bas pour les matières, exportables. Pratiquement 80 % de l'exportation de la Roumanie va vers la Russie. En échange les Soviets livrent une marchandise de la plus inférieure qualité: matériel de fer defectueux, camions de guerre refaits dans de mauvaises conditions, mauvais coton — qui après avoir été tissé, repart en proportion de 80 % pour la Russie.

On peut se rendre compte quelle est la situation monétaire.

Les finances ont dégringolé sur une pente qui a emporté la monnaie nationale vers le zero absolu. On est arrivé à la stabilisation.

Les transports sont dans un état lamentable. Les Russes ont systématiquement dévasté les trains. Pas seu-

lement les passagers et les wagons de bagages et de marchandises, mais les wagons eux-mêmes: on leur a volé et détruit les vitres, les housses, et l'appareillage. La désorganisation s'aggrave jour par jour.

Jetons un coup d'oeil sur le problème des prisonniers de guerre et des déportés.

D'abord et avant tout interrogatoire, les prisonniers étaient maltraités et dépouillés de tout ce qui pouvait présenter une valeur. L'hygiène des transports et des camps de prisonniers était tellement négligée que la vermine propagait le typhus exantématique qui a fait d'innombrables victimes.

La nourriture était presque inexistante. Les prisonniers étaient employés à des travaux plus rudes travaux (même les malades). Ceux qui ne pouvaient plus travailler étaient punis: on les attachait sur un arbre dans le froid en les laissant jusqu'au soir quand on les descendait morts-gelés. Ceux qui tombaient en travaillant étaient aspergés d'eau et laissés dans cet état ce qui provoquait leur mort par congelation.

L'U.R.S.S. a rendu des prisonniers à la Roumanie. On va voir lesquels:

- Une division de volontaires "endoctrinés".
- Une seconde division de volontaires constitués après la conclusion de l'armistice et destinée au front.
- Un grand contingent de gens malades ou infirmes.

Il existe encore deux autres catégories de prisonniers — pri après la conclusion de l'armistice et qui se sont vu déshonorés par ceux aux mains desquels ils s'étaient livrés à lutter. — Les Roumains se trouvant en Allemagne à la clôture de l'armistice, qui furent internés dans des prisons allemandes et ont été faits prisonniers par les Russes et n'ont plus reparus.

Il y a encore actuellement en U.R.S.S. d'innombrables déportés dont certains furent pri conformément aux prévisions des conventions d'armistice et d'autres arbitrairement.

Tous ces prisonniers et déportés forment une énorme armée d'esclaves en train de travailler et de mourir en Russie et en Sibirie.

Le nombre des déportés augmente chaque jour, à moins de pourcentage de leur mortalité ne dépasse celui des convuls de nouveaux déportés.

Entre temps par les colonies de déportés de familles russes, une nouvelle minorité se forme en Roumanie. Un jour elle deviendra une majorité.

Ainsi s'accomplira un des plus principaux points du plan panslaviste.

Dr. MARIN FILIPESCU

Trupul său fu clopărit cu lataganele și aruncat într-o fântână părăsită de lângă Târgoviste.

"Le cynisme témoigné par Ypsilanti dans cette affaire marque d'une tache indélébile la mémoire du premier chef insurgé grec." (S. Watson).

Dar blestemul căzu peste mîsul ucigas.

Ostie lui Ipsilanti rău prefăcută în cenusa la Drăgășani. Prin Tudor Vladimirescu se redeschide dreptul domniilor pămîntene.

Jerfa lui eliberatoare închide pagina unei istorii îndoliate.

Constantin Brâncoveanu, Tudor Vladimirescu! Deia candela trecutului se aprinde făclie nouă pentru viitorul neamului românesc:

"LUMINA DIN LUMINA"

Iancu Hurezeanu.

VLAD TEPES TUDOR

(Continuare din pag. 5)

(Continuare din pag. 4)

In 1461 Vlad Tepes alese momentul luptei si se aruncă peste Dunăre ca să trezească Balcanul la gândul elberării. El sdruncină întreaga asezare a sudestului si puse in teapă 20000 de oameni ai stăpînirii. Simbol cîntremurător al dreptății pe care el o făcea poporului.

Sultanul hotărî prinderea îndrămetului vovod de viu si trimise pe Hansa Pasa si pe un grec numit Catabolinos ca să indeplinească planul acesta.

Pretextul era ca să trateze cu el. Vlad prinde însă de veste și-l trage in teapă. Acesta fu ultimul act al declarăției sale de război.

Vestitul cucieritor Mahomed veni înasul cu toate ostile sale asupra Tării Românești.

Vlad Tepes asteptînd ajutor de peste muntii prii singur lupta cu o oaste de câteva zeci de mii de oameni. In momentele cele mai grele ale acestei bătălii, el pătrunse în tabăra inamicului ai cu sabia in mână lui făcu drum pînă, in apropiere de cortul sultanului.

Spalmă cuprinsă întreaga armată năvălitoare si cumpăna biruinței înclină de partea viteazului domn. In calea sa întorsă, Mahomed să își înspăimîntat cîmplit treacă pe un câmp cu ale de tepe si recuosend in ele floarea ienicerilor săi. Vlad Tepes in gîndul de a exploata momentul biruinței sale printr-o lovitură de gratie uriasă începu in grabă să-l refacă oastea aleită si trecu muntii ca să determine pe regele Ugariei să-l ajute. De aci însă nu mai mai întors decît in anul 1476.

Satlas l-a tinut in inchisoare 12 ani de zile. Cauza acestei fapte infame, istoria scria nu ne-o destăinuște. Se știe numai că de mai multe ori in temnița sa dela Buda mult încercatul domnitor român a trebuit să infrunte presiunile ce se făceau asupra sa de a-și lăsa credința ortodoxă.

Reluându-și tronul, Vlad Tepes ca urmare a captivității sale se stinge din viață puțin timp după anul 1476. In Vlad Tepes natinea română sărbătoare pe cel mai fanatic fiu al său intru lupta pentru apărarea ființei ei morale.

Acestă figură de domnitor luminează ca un trăsnet nelertător istoria neamului românesc.

Vlad Tepes a pus piatră la temelie acestei istorii: Virtutea.

In această vreme bătu ceasul revoluției lui Tudor Vladimirescu.

Toate dorurile de libertate, toate suferințele si tot viscolul de lumină al unui viitor strălucit s'au strâns sub steagurile acestei revoluții.

Tudor, necrutător ca razele soarelui, dădu semnalul emancipării naționale in anul 1821

"Din această clipă am îmbrăcat cămășa morții!"

— Asa glăsiu el cînd porni in fruntea oastei sale de panduri si haldui, din Tara Oltului către București.

In tol de răsmeriță, cu un buclum tuna cîvîntul lui peste țară:

"Români, a sosit ora scuturării jugului ciocolilor si fanarului.

Urmat-i-mă pe mine, si eu voi pune sfîrșit jafului, si eu voi face de a se redobîndi drepturile noastre si guvernămîntul național.

Nicio lege nu vă poate opri de a inapoi rău pentru rău.

Dacă un sarpe trece drumul vostru, isbit-i si omorât-i, căci el va atenta la viața voastră.

Dar acestor balauri, sefii nostri religioși si politici, care, nu sfîrșit drepturile noastre, căt timp le vom permite noi de a ne suga sângele nostru, căt timp va trebui noi să rămînem sclavii lor?" (Cit. Mitran, The Land and the Peasant).

Sufletul Tării puse pe fruntea țărînului din Vladimiri Otenel, aureolă de domnitor.

Cître "Domnul Tudor" alerga acum țărînimea si vechi boeri pămînteni in frunte cu boerul haldu Iancu Jianu.

In fata Bucureștilor pandurii se întîlniră cu eteriștii.

Alexandru Ipsilante trimise lui Tudor Vladimirescu măturăria telului luptei sale: Eliberarea Greciei!

Tudor îl trimise fulgerătoareale cuvinte: "In Grecia e locul Grecilor si in România al Românilor" (Ardeescu, Ist. Rom.).

Iar atunci cînd fu infruntat, că in virtutea căru drept vorbeste, răspunsul lui fu semnal de luptă.

"Vorbeste dreptul pe care mi-l dă spada mea in propria mea țară"

In clipa aceea Tudor căzu ucis mîseleste in urma răpîririi mărsave organizată de Ipsilanti.

Le commerce extérieur est totalement asservi aux

George Crisan.

"SCRIU CÂND MOARTEA MUSCĂ DIN MINE"
NICOLAE BĂLCESCU
1830

... "Văzurăm într-o zi soarele strălucitor al libertății a se nălta și cu razele sale fierbântătoare a învia pământul; și îndată iarăși a se întuneca și în mijlocul acestei întunecimi a ne asvârli departe de patria noastră..."

Văzurăm dusmanul călcând în voe această țară, sântită de nenorocire și glorie, fără să avem fericirea a ne izbândi, cruntând palosul nostru întrânsul și a muri incaltea bărbătește, astfel cum muriră părinții noștri.

Si de atunci, de doi ani, rătăcim prin lume cu inima frământată de dorul țării depărtate, raiul nostru mult iubit.

Cu toate aceste dureri, am păstrat vie în inima noastră credința și dragostea libertății și n'am disperat de mântuirea neamului nostru. Știm ce greu și anevoe este a redobândi libertatea pierdută, a intrupa o patrie atât de sdruncinată, a reinălta o nație slăbită și culcată la pământ de veacuri de tiranie; da, știm încă, cum că din covârșirea răului care să iasă binele; știm că nimic în lume nu se nasle fără durere și că mântuirea stă în noi și că vom fi mântuiți dacă vom fi cu priveghere, stăruință și jertfire..."

... "Misia Românilor, așezati la portile lumii civilizate... este lupta spre a stăvili barbaria și o luptă necurmată.

Misia sfântă și glorioasă dată Românilor de Providență pentru binele omeniții și pe care niciodată ei n'au trădat-o! De câteori o primejdie mare a amenințat Europa și civilizația lumii, România, sentinela gata spre jertfă, a fost la postul său, la datoria sa. Cea dintâi în fata dusmanului, ea fu cea dintâi jertfă...

Astăzi chiar, când din nou barbarii nordului amenință civilizația și libertatea lumii, nația română nu și-a uitat și nu și-a uita datoria ei...

... "Această poziție ce a luat Rusia de dusmană a viitorului nostru național, despotismul și împilarea cu care ea amenință Europa, panslavismul ce ea organizează și prin care vooeste a ne înghiți, ne impune îndatoriri nouă, ne silește să căutăm în grabă a dobândi toate condițiile de putere ca să-i putem sta împotriva."

Aceste condiții de putere de care avem nevoie nu le putem găsi decât în solidaritatea tuturor Românilor, în unirea lor într-o singură nație, unire la care sunt meniti prin nationalitate, prin aceeași limbă, religie obiceiuri, simțăminte, prin poziția geografică, prin trecutul lor și în sfârșit prin nevoia de a se păstra și a se mântui.

Dacă nationalitatea este sufletul unui popor, câtă vreme el păstrează acești semni caracteristici ai individualității sale, acest spirit de viață, el este investit cu dreptul neprescriptibil de a trăi liber: unitatea națională este cheazăsuirea li

Români de pretutindeni

... "Le sang coulera toujours jusqu'à ce que la charte d'Europe se sera transformée. Les états fondés sur l'idée d'occupation, sur la violation des droits des nations, seront anéantis, les pays se réintègreront en leur liberté et la Sainte Alliance des Peuples se sera réalisée..."

bertății lui, este trupul lui trebuincios ca sufletul să nu piară și să amortească, ci din contră să poată crește și să se desvolte.

Unitatea națională fu visarea iubită a voevozilor noștri cei viteji, a tuturor bărbatilor noștri cei mari, care intrupară în ei individualitatea și cugetarea poporului, spre a o manifesta lumii.

Pentru dânsa ei trăiră, munciră, suferiră și muriră.

Pentru dânsa Mircea cel Bătrân și

Stefan cel Mare se luptară toată viața lor îndelungată...

Mihai cel Viteaz cade ucis în câmpul Turda, pentru dânsa Serban Cantacuzino bea otravă, pentru dânsa Horia suferă moarte cumplită pe roată...

... Astăzi când toată Europa vede că o nouă năvălire amenință, astăzi când în fata acelei primejdii, văzând că n'au a alege decât a fi toate libere sau toate ruse, popoarele Europei își dau mâna ca să înceapă această cruciadă a libertății

și civilizației în contra barbariei. Este vremea ca nația românească să ridice stindardul de viață și mântuire...

Revoluția dela 1821 a strigat dreptate și a vrut ca tot românul să fie liber și egal, ca statul să se facă românesc. Ea fu o revoluție democratică. Revoluția dela 1848 a vrut ca românul să fie nu numai liber dar și proprietar, fără care libertatea și egalitatea e minciună. Ea fu o revoluție socială.

Revoluția viitoare nu se mai poate mărgini a voi ca românii să fie liberi, egali, proprietari de pământ.

Ea nu se va mărgini a cere libertatea din lăuntru care e peste putință a se dobândi fără libertatea din afară, libertatea de sub domnia străină, ci va cere unitatea și libertatea națională. Ea va fi o revoluție națională. Aceasta este calea ce va lua revoluția română în viitor.

Si numai atunci când războiul sfânt va mântui nația de apăsarea străinilor și o va reintregi în libertatea și unitatea sa...

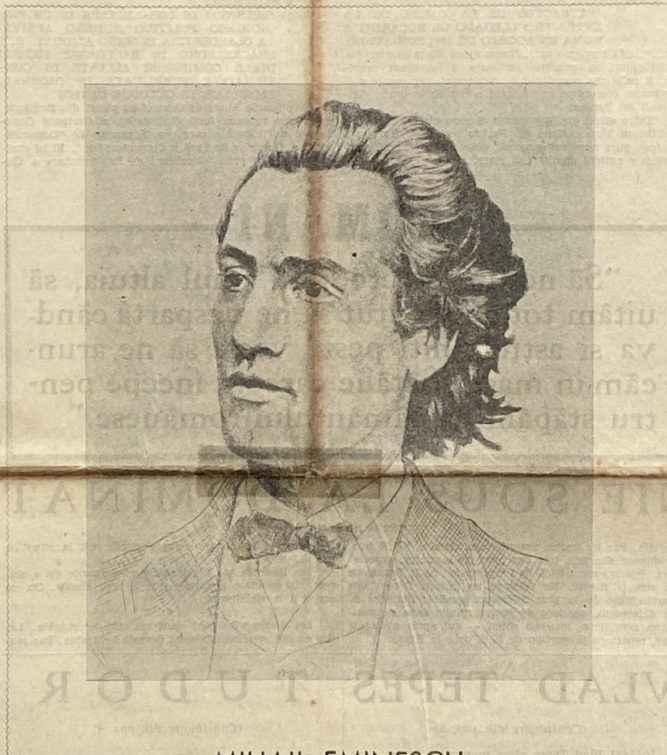
În zadar veti ingenunchia și vă veti ruga pe la porțile împăraților, pe la usile ministrilor lor. Ei nu vă vor da nimic căci nici nu vor, nici nu pot. Fiti gata dar a vă lupta bărbătește, căci prin lucrare și jertfire, prin sângele vărsat poporul dobândește consilianta drepturilor și a datorilor sale. Ziua izbândirii, ziua dreptății se apropie, în care se voi ridica popoarele ca să măture rămășițele tiranilor de pe fata pământului. Atunci vă veti ridica și voi toți ca unul și veti începe lupta națională, lupta mântuirii. Atunci nu veti mai fi singuri în fata dusmanului, ci toate popoarele Europei vor alerga într'ajutorul vostru și vor sta împreună cu voi, căci acum toate au simțit că au unul și același dusman și că împreună unite trebuie să se lupte în contra lui. Voi însă veti avea norocirea și gloria de a-l întâmpina mai întâi, de a sta în avangarda civilizației în contra barbariei ca în veacul de mijloc, dar ca atunci, laurele ce veti dobândi va crește în mâna voastră și va umbri universul. Până atunci până când ceasul ridicării generale va suna, stati în liniste... Sprijinți inimile slabe și indoioase, propovăduindu-le adevărul care luminează și dă putere. Insuflețiți iubirea țării, inviați simțământul național și urăți tirania; pătrundeti-vă de sfintenia vietii sociale și de datoria ce Dumnezeu ne impune ca să trăim, să muncim, să suferim și să ne jertfim pentru binele omeniții. Nu vă desperati de suferință, căci suferința, stii, este condiția esențială a desvoltării morale. Nu vă lăsați a fi înșelati de dusmanii ce caută acum de durerile voastre ca să vă târască în căi aturisite, ca să vă facă să vă sculati fără vreme și singuri și să vă poată astfel pierde cu înlesnire. Așteptati în răbdare ziua preursită, ziua mântuirii.

Ca să ne putem pregăti din vreme pentru acea mare zi, ca să ne putem lămurii ideile, ca să concentrăm într'un mănunchi sub un stindard toate elementele de putere națională, ca să avem un mijloc ca gândirea noastră să sboare în inima poporului, am hotărât această publicatie.

Bărbătie și credință, frați Români.

Dumnezeu în cer și omeniirea pe pământ muncesc pentru noi!

PARIS — 1850 — Nicolae Bălcescu

MIHAIL EMINESCU DOINĂ

Dela Nistru pân'la Tisa
Tot Românul plânsu-mi-s'a
Că nu mai poate străbate
De-atâta străinătate.
Din Hotin și pân'la Mare
Vin Muscalii de-a călare,
Dela Mare la Hotin
Mereu calea ne-o atin.
Din Boian la Vatra-Dornii
Au umplut omida cornii
Și străinul te tot paste,
De nu te mai poti cunoaste.
Sus la munte, jos pe vale
Și-au făcut dusmanii cale;
Din Sătmăr până'n Săcele
Numai vaduri ca acele.
Vai de biet Român săracul,
Îndărăt tot dă ca rațul,
Nici îl merge, nici se îndeamnă
Nici îi este toamna toamnă,
Nici e vară vara lui
Și-i străin în tara lui,
Dela Turnu'n Dorohoi
Curg dusmanii în puhoiu
Și s'asează pe la noi;
Și cum vin cu drum de fier,
Toate cântecele pier,
Sboară paserile toate
De neagra străinătate.
Numai umbra spinului
La usa creștinului.
Isi desbracă tara sânelui,

Codrul — frate cu Românul —
De săcure se tot pleacă
Și Isvocarele îi seacă —
Sărăce în țară săracă.
Cine-ai îndrăgii străinii
Mânca-i-ar inima câinii
Mânca-i-ar casa pustia
Și neamul nemernicia.
Stefane, Măria Ta,
Tu la Pulna nu mai sta,
Las' Arhimandritului
Toată grija schitului,
Lasă grija Sfintilor
În sama părinților,
Clopotele să le tragă
Zina n'reagă, noaptea n'reagă,
Doar s'a'ndura Dumnezeu
Ca să-ți mântui neamul tău!
Tu te nălți din mormânt
Să te-ai din corn sunând
Și Moldova adunând.
De-i sună din corn odată,
Al s'aduni Moldova toată,
De-i suna de două ori
Îți vin codrii'n ajutor,
De-i suna a treia oară
Toti dusmanii or să piară
Din hotărâ în hotărâ,
Îndrăgi-l-ar ciorile
Și spânzurătorile!

(Conv. Lit. 1-Iulie 1883.)